

Roses

L'Ajuntament s'obre a la Comissió de Control Municipal

Pàgina 11

Sant Feliu de Guíxols La Telefònica pretén tancar els locutoris de la Costa Brava

Pàgina 10

Figueres

En poc temps, dues esglésies enderrocades

Pàgina 6

Reproducció del cartell que per a commemorar l'11 de setembre va edità el 1937 el Comissariat de Propaganda d'Esquerra Republicana de Catalunya. La reedició d'aquest any l'ha realitzat "Nova Falç".

11 de Setembre

CATALANS: CATALUNYA!

EDITAT PEL COMISSARIAT DE PROPAGANDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA
RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN
HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

La desfeta de l'onze de setembre del 1714

“Penso que la commemoració de l'onze de setembre ha de servir com a aglutinant unitari del poble català en la lluita per la llibertat, l'autonomia i l'alliberament de la classe obrera. Mai no ha d'ésser patrimoni d'un sector social ni utilitzada exclusivament només per uns grups polítics...”

Així s'expressava fa un any, a les pàgines de “Mundo Diario” (secció “Catalunya endins”), l'avui Senador per Girona, Jaume Sobrequés. I el seu pensament —el pensament d'aquest il·lustre historiador— continua encara avui essent vàlid.

Però què és, què representa històricament l'onze de setembre de 1714? Molta gent s'ho pregunta. Deixem que Jaume Sobrequés ens ho expliqui:

“Des d'un punt de vista militar, suposa la fi de la resistència catalana a les tropes franco-castellanes de Felip V, que l'endemà entraven a Barcelona. Políticament, comportà la destrucció de les institucions autònomes, l'assimilació absoluta de l'estructura administrativa i econòmica de Catalunya a la de Castella, la repressió violenta a tots els nivells dels catalans fidels a l'arxiduc Carles i, en definitiva, l'inici de la lluita dels catalans per recobrar la seva identitat...”

“L'origen de les causes que conduïren a aquest enfrontament entre Catalunya i Felip V, cal cercar-lo en el conflicte sorgit a la mort de Carles II d'Espanya el 1700, que havia nomenat successor a Felip V, nét de Lluís XI de França, la qual cosa despertà els recels de les potències europees que veïen amb mals ulls l'extensió del domini de l'omnipotent sobirà francès. Els catalans, recelosos de l'esperit centralista i anti-autonomista de Felip V, es posaren, després d'un període d'acceptació de Felip V, al costat dels aliats. El 1705 signaren un pacte amb Anglaterra que fou l'inici de l'intervencionisme alià a Catalunya...”

“La causa de la defensa catalana s'ha d'explicar de la següent manera. Quan Carles d'Austria obtingué, el 1711, la corona imperial per causa de la mort del seu germà Josep I, els aliats temeren que si obtenia també la corona d'Espanya, podria reconstruir l'antic imperi de Carles V, i decidiren de retirar-se de la guerra i fer les paus amb França. En virtut del tractat d'Utrecht (1713), els aliats reconeixien Felip V rei d'Espanya. Anglaterra aconseguia Gibraltar i Menorca, i els catalans es quedaren sols, a canvi d'un reconeixement teòric per part de Felip V, que respectaria el dret català i les institucions polítiques del Principat. Però els catalans no acceptaren el tractat d'Utrecht. No es podien pas

fiar de les promeses de Felip V. La Junta de Braços, que hom ha considerat com el darrer parlament de Catalunya, si exceptuem el que funcionà durant la Segona República, decidí de prosseguir la resistència. Era una decisió tan heroica com suïcida. Val a dir, però, que causà sensació arreu d'Europa. El 23 de juliol del 1713, les tropes franco-castellanes formalitzaren el setge de Barcelona, que es perllongà fins al dia 11 de setembre del 1714, en què decidí de capitular. L'endemà, les tropes de Felip V entraven a la capital del Principat...”

“I, aleshores, s'inicià la terrible repressió, amb la disolució del Consell de Cent, la liquidació de la Generalitat de Catalunya, etc., etc.”

Era massa bonic

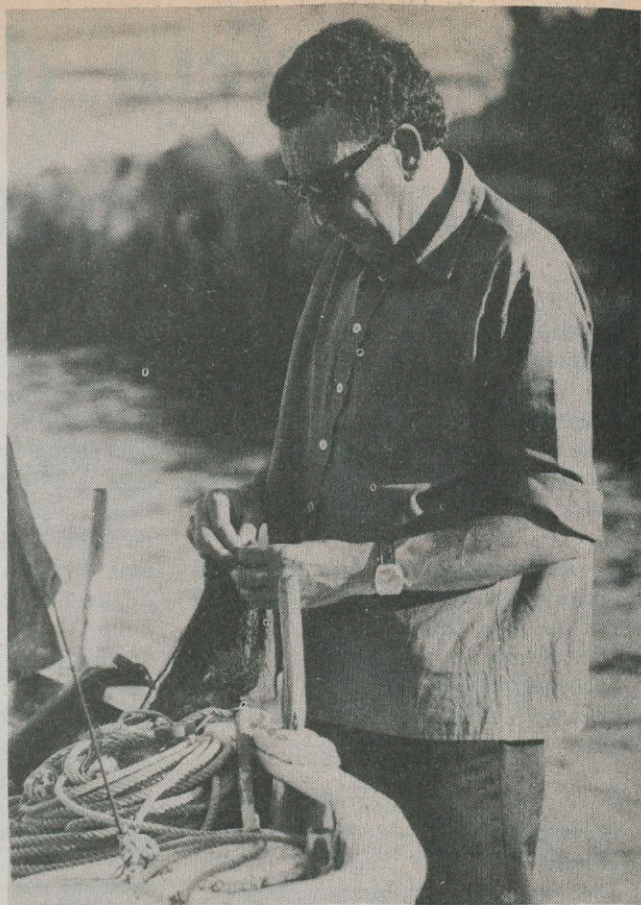
En efecte. Era massa bonic. Semblava que no podia ser. I no ha pogut ser...

Durant cinc dies, és a dir, des de la celebració de l'últim Consell de Ministres, que reestructurà el Ministeri de Cultura, tot eliminant el “Bienestar”, fins a la publicació d'aquesta reestructuració al “Boletín Oficial del Estado”, els de la premsa vam ser lliures. No depenïem de ningú. Almenys, això feia suposar el fet que, com dèiem en el darrer número de 9 PAÍS, no hi figurés, a l'esmentat Ministeri, en principi, cap direcció general que tingués competències específiques en matèria de premsa.

Però la joia de la llibertat durà de Nadal a Sant Esteve.

“En relación con los asuntos de prensa —deia el “B.O.E.”—, el Ministerio de Cultura queda reestructurado de la siguiente forma: se crea una subdirección de Medios de Comunicación Social, dependiente del subsecretario del Ministerio, que recogerá las competencias de la desaparecida Dirección General del Régimen Jurídico de la Prensa, en lo que se refiere a la vigencia de todos los aspectos que contempla la actual Ley de Prensa e Imprenta, es decir, depósito previo, tanto de periódicos como de libros, registro de empresas periodísticas, de periodistas, de editores y otros.”

De manera que, oficialment, res no ha canviat. Ja ens estranyava un xic. La premsa continua “atada y bien atada” (encara que ens en deixin dir i fer alguna...), amb control estatal, registres i carnets “mussolinians”. “España es diferente”, deia un eslogan que es va fer cèlebre durant la dictadura. I pel que fa aquesta qüestió nostra, comprovem, amb pena, que sí. Que ho és, de diferent. Bon exemple de democràcia donem al món, com hi ha Déu...!

Exposición conjunta

El pintor Rodolfo Candelaria y nuestro compañero Xavier Amir exponen conjuntamente durante estos días en Palafrugell. Los pescadores de nuestra costa es el tema de la exposición. Candelaria lo hace a base de dibujos y pinturas al óleo, mientras que Amir emplea la fotografía. En esta página ofrecemos una muestra de la exposición. El mundo de los pescadores, sus gestos, modos, sus trabajos y descansos, quedan reflejados en pinturas y fotografías.

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Angels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Minguez

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoán

Angel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Departament publicitat:

Josep de la Fé

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Participar amb dignitat

L'11 de setembre és la Diada Nacional de Catalunya. En altres pàgines d'aquest mateix número s'expliquen els motius d'aquesta bicentenària commemoració. Aixó, no obstant volem fer aquí una breu aproximació a la celebració de la Diada, des del punt de vista de la nostra terra.

Un cop més, caldrà recordar que l'Empordà va votar majoritàriament, a les darreres eleccions generals, els partits d'obediència catalana, és a dir, aquells que d'una manera molt clara defensaven el dret a l'autonomia de Catalunya.

Aquest partits —i poc temps després el legítim dipositari de les nostres institucions, el president de la Generalitat a l'exili, honorable Josep Tarradellas— han negociat durant les últimes setmanes per la consecució, almenys, de la Generalitat provisional, a punt ja de proclamar-se, segons sembla, quan s'escriuen aquestes ratlles.

Aquest és un motiu perquè el dia 11 sigui celebrat amb major solemnitat —i llibertat— que l'any passat. Es tracta gairebé d'una ocasió única, per tal de demostrar a tot el món que les exigències d'autogovern són mantingudes per uns quants milions de catalans, conscients d'ésser-ho.

Es sabut que els ciutadans no poden ocupar-se a diari de la política o de manifestar massa freqüentment llurs aspiracions, per patir altres problemes prioritaris. Però hi ha moments a la vida dels pobles que la presència d'aquests i llur participació es fa imprescindible. Es el cas de l'11 de setembre.

Si el poble empordanès, menys procliu que d'altres a les reivindicacions externes dels seus drets, col·labora en els actes organitzats per a la celebració de la Diada Nacional de Catalunya, no hi ha dubte que haurà participat amb dignitat en l'obra comuna pel dret al ple autogovern, en benefici de tots.

A. R.

Sumari

• Els aiguamolls	Pág. 9
• Crònica de Sant Feliu de Guixols	10
• Crònica de Roses	11
• Tribuna política	15
• Gent de tramuntana, per Joan Guillamet	16 i 17
• Política i esport, per Albert Gurt	29

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Sant Baldiri a canvi d'un "parking" subterrani

En poc temps, dues esglésies figuerenques han estat enderrocades

Una església, que fou construïda no fa pas gaires anys a la capital de l'Alt Empordà —concretament, el 1963—, serà enderrocada. Es tracta de la capella de Sant Baldiri, situada al solar de l'antiga horta de l'Hospital, entre els carrers de la Rutlla i de Castelló, és a dir, al bell mig de la ciutat i al costat mateix dels jardins que rodegen la popular Font Llumina. L'enderrocament acaba d'ésser autoritzat per les autoritats eclesiàstiques i, molt aviat, el picot començarà a actuar. El culte religiós i la imatge de Sant Baldiri seran traslladats a la cripta de la Parròquia de la Immaculada.

Aquesta demolició, força rumorejada durant els últims temps (i ara confirmada), serà com una mena de prelude d'allò que hom construirà a l'esmentat solar, el propietari del qual és l'Hospital figuerenc, que no és altra cosa que un ampli "parking" subterrani. O més ben dit: el més important aparcament subterrani de vehicles de la "província" de Girona, damunt del qual (i contràriament a allò que s'havia projectat al principi) sembla que només hi haurà jardins. O sigui, que no s'aixecarà pas cap edifici "monstruos", com molts temien, la qual cosa, sens dubte, de fer-se, encandria el ble d'una tremenda i espantosa polèmica...

L'Hospital de la Caritat de Figueres, per tal de construir aquest gran aparcament públic, s'ha anat venent llurs propietats, producte de donacions (finques, terrenys, boscos, etc.), que tenia a la comarca i que, avui dia, li proporcionaven més pèrdues que no pas beneficis... La junta del Patronat d'aquest centre benèfic (que acabà, per cert, el passat exercici amb dèficit) espera que, amb l'explotació d'aquest "parking", pugui "plantar cara" a llurs necessitats. L'ampli i cèntric aparcament que crearà sembla que ofereix perspectives d'un bon negoci...

El temple de Sant Baldiri, al llarg

dels seus disset anys de vida, molt poca, diríem, activitat ha tingut. Llurs portes gairebé sempre han estat tancades i barrades. Només s'han obert en determinades ocasions, a fi de celebrar al seu altar algun ofici religiós, com és un casament.

Amb la desaparició d'aquesta església, que fou aixecada l'any 1963, repetim, per l'Ajuntament (per un compromís contret amb el Bisbat, a causa de l'enderrocament de l'anterior capella dedicada a Sant Baldiri, que pertanyia al segle XVII), Figueres, en poc temps, n'haurà vist perdre dues, d'esglésies. La primera fou la de la Providència, per tal de deixar pas a un bloc de vivendes, i aquesta de Sant Baldiri, com ja hem dit, per a permetre la construcció d'un "parking". Els temps canvien. I sembla que ha arribat el moment que la gent comença a entendre "perfectament" que primer és l'"obligació", que no pas la devoció...

De tota manera, i a fi que aquesta —la devoció, naturalment— no decaigui del tot, hom parla de construir a la capital empordanesa una nova capella al sector conegut per "La Marca de l'Ham". Esperem que tingui més sort que la de Sant Baldiri...

Emili Casademont i Comas

Anuncios oficiales

ALCALDIA DE FIGUERES

EDICTO

Aprobado por el Ayuntamiento Pleno en sesión de fecha 5 de julio pasado, aprobó una propuesta de la Comisión de Hacienda para la modificación de mínimos de consumo de agua en usos domésticos e industriales, con contador y sin contador o contador ilegible, regulados por la Ordenanza fiscal n.º 1 sobre suministro de agua potable a domicilio, se anuncia que dicho acuerdo con todos sus antecedentes, permanecerá expuesto al público, en la Secretaría Municipal, por término de quince días hábiles a contar del siguiente al de la publicación de este Edicto en el Boletín Oficial de la Provincia, durante cuyo plazo podrán los interesados legítimos, promover las reclamaciones que estimen oportunas, las cuales se presentarán en la Secretaría Municipal.

Figueras, 29 de agosto de 1977
El Alcalde

Brevísimo

¿ TIENE USTED DUCADOS?

Durante la última semana uno de los comentarios más sabrosos que se podían oír en las tertulias figuerenses era el de la escasez de tabaco en las diferentes expendidurías y, concretamente, de la marca Ducados, quizás la más vendida de todas. Esta situación un tanto anómala, ha permitido al respetable emitir toda una serie de opiniones. Entre ellas la más temida por todos: sube el precio del tabaco y quién puede almacena para ganarse luego unos duros de más. Ojalá sólo sea un rumor o, como mucho, el último bulo del verano.

EL CARRER 11 DE SETEMBRE

Una y mil veces tengo oído a numerosos ciudadanos la necesidad de volver a rotular nuestras calles con los nombres que antaño tenían. Curiosamente, muchos de estos nombres se han mantenido en el hablar popular anteponiéndose a los oficiales de estos últimos años. Quizás la fecha más entrañable de nuestro pueblo, la Diada de l'11 de setembre, tenga por propio su calle o plaza en nuestra ciudad. De ser así, no nos cabe la menor duda, pedimos al Ayuntamiento que nos de la agradable sorpresa en fecha muy breve.

El Casino Sport, a la espera del "Bingo"

Entrevista con su vicepresidente, Enric Arbolí

El Casino Figuerense ("l,Esport", para todos nosotros) está pendiente de la autorización gubernativa para instalar en su planta superior un salón de juego: el Bingo. Sin saber nada más, cualquier figuerense supondrá que esta antigua entidad vuelve a moverse para coger el ritmo de los tiempos, para animar su existencia.

Las cosas han ido cambiando. Y mucho. Yo tengo un ejemplo consistente. Con un amigo, hace años, armábamos un "corto" chapliniano al pasar ante los ventanales del Sport: hacíamos como aquél que tiene frío; hacíamos como aquél que alzara a un niño para que pudiera asomarse a los cristales y decíamos: "Mira, nen: els "sinyors"...!"

Hoy, ese amigo chapliniano, va diariamente al Sport. El que va, también, es Enric Arbolí. Arbolí lleva ya seis años en la junta directiva. Actualmente ocupa la vicepresidencia. Y hablamos con frecuencia este verano, en los trayectos Roses - Figueres matinales, del mal tiempo y del Sport.

—¿La intención de introducir el juego en el Sport es para darle más vida, para animarle?

—De hecho, sí. Son varias cosas a un tiempo. El Sport se fue apagando y consideramos que había que buscar un motivo para darle de nuevo realce, aprovechando sus excelentes instalaciones con reformas que se han ido efectuando. El Bingo, suponemos será un atractivo. Por otra parte se busca reforzar la economía de la entidad y aumentar así sus otras actividades de signo cultural, pero que no producen ingresos.

Me cuenta Arbolí que, después de las reformas, el Sport se coloca a una buena altura, en la de las grandes sociedades. En la planta baja continúa el amplio salón de lectura; bar; sala de exposiciones; sala de juego para dominó, mus, julepe, etc. y otra sala para la juventud. En la planta primera, sala de billares y de TV. Y en la superior, inaugurada hace poco, el amplio salón destinado al Bingo. Dispone de unas cuarenta mesas y ciento sesenta sillas para los jugadores. Con focos móviles en los techos, un moderno bar y cubierto el salón con moqueta en techos y paredes.

—¿Qué es el Bingo?

—Pues mira, como el juego de la Quina pero en refinado, en elegante. Naturalmente los premios son todos en metálico. Su instalación no tiene complicaciones. Precisa de un tablero electrónico para que los jugadores puedan seguir las apariciones de los números con comodidad, y también, de un circuito cerrado de televisión para lo mismo; o sea, que las comprobaciones de los números sean constantes. Por lo demás, todo funciona automáticamente. Esta facilidad nos permitirá utilizar el salón igualmente para bailes —incluso con una zona para escenario— en fechas clásicas y seguir desarrollando la actividad cultural con exposiciones, conferencias y lo que se considere idóneo. Toda esta reforma creo que tiene un tono de calidad. De la dirección de las obras se encargaron el arquitecto Alejandro Bonaterra; Mariano Bassagañas como aparejador y en la decoración, Tony Montal.

—¿Cuántos socios tenéis ahora?

—Trescientos sesenta; más cuarenta o cincuenta de transeúntes. La cuota no es elevada: doscientas cincuenta pesetas mensuales, sin entrada.

—Entre las sociedades de este tipo, aquí, que se esfuerzan por seguir la actualidad, por cambiar, el Sport dio la sensación de inmovilismo...

—Sí, pero no tanto como parece. Desde hace unos ocho años hay un movimiento interno muy positivo. La

juventud se viene acercando y ha logrado ya crearse un ambiente. Ahora hay que equilibrar las comodidades que se han logrado con los atractivos. No es fácil, y se ha tenido que luchar contra el inmovilismo que dices. El sentido de la evolución, creo, estaba totalmente equivocado. Y hay que resurgir. El Sport era como una lámina antigua pero la noticia, hoy, es que ha cambiado.

—El punto de vista clásico, el casinista de tertulia, ¿qué opinará de este salón de Bingo?

—Supongo que, si lo piensa, lo verá normal. El Sport tiene que recuperar un sitio en la vida figuerense, el que corresponde a su tiempo. A nosotros no es que nos guste el juego (la verdad es que tampoco lo hemos vivido) pero consideramos que en este momento es positivo para plantear un futuro. Además, el casino no se "transforma" en una sala de juego, sino que se le añade como un : atractivo creemos que conveniente.

—La Sociedad Coral Erato solicitó también la autorización. ¿Crees que podrá surgir una rivalidad de Bingos?

—Hombre, las rivalidades tienen también un lado muy interesante. Pero no lo creo. Ambos presidentes son buenos amigos, están incluso en contacto, y lo que es más significativo: todos estamos convencidos de que Figueres da mucho de sí cuando las cosas se hacen bien.

Vicenç Burgas

Los asambleístas de la Agrupación Nacional Autónoma de Centros de Enseñanza Turística, visitarán la ciudad

La XIII Asamblea Nacional de la Agrupación Autónoma de Centros de Enseñanza Turística tendrá lugar en diversos puntos de las comarcas de Girona, de los días 11 al 17 del presente mes, organizada por la Escuela de Turismo "Ferrán Agulló".

Los asambleístas, además de las sesiones de trabajo, recorrerán prácticamente todas las comarcas, haciendo una jornada completa en Figueres el día 15, para la que el Centro de Iniciativas Turísticas de nuestra ciudad ha preparado varios actos.

Los participantes en la Asamblea

efectuarán una visita al Museo Dalí, dispondrán de varias horas libres para ir de compras y tendrán también una sesión de trabajo en el Museo de l'Empordà.

Por la tarde, los asambleístas visitarán Sant Pere de Roda y la zona norte de la Costa Brava.

El CIT de Figueres considera muy positiva la estancia en nuestra ciudad de estos visitantes quienes, después del período de formación, ocuparán cargos de responsabilidad en hoteles, agencias, oficinas turísticas, etc. del Estado Español.

Figueres, la ciudad que ha roto tres "cercos"

Un ejemplo de que los desvíos de carreteras no siempre son perjudiciales

No sé por qué siento cierta predilección por el tema de las carreras; será, quizás, porque siempre me ha gustado cabalgar sobre el asfalto, yendo en pos de ciudades desconocidas, de pueblos nuevos y de paisajes varios. Pero ¡ah!, mis preferencias han ido siempre hacia nuestra provincia, procurando adentrarme en los rincones más insospechados seguro que siempre hallaría algo interesante. De ahí que las carreteras sean desde hace muchos años para mí algo digno de estudio y de atención. Las carreteras y lo que comportan a su alrededor.

Cuando leo o me entero de las inquietudes de tal o cual población, porque está en proyecto variar el trazado de la ruta que cruza por su interior, no puedo menos que sonreírme. La experiencia que tuvimos, los que residimos en Girona capital, de la oposición de ciertos sectores a que se desviara la Nacional y que luego se demostró que gracias al creciente tráfico se colapsaba el tránsito, debería ser ofrecida como exponente de lo que no debe hacer un pueblo. Pero no es esto lo realmente digno de estudio. Lo que siempre me ha maravillado, y creo que no ha sido divulgado, ha sido el reiterado espíritu de supervivencia ofrecido por Figueres, y por vosotros, amigos figuerenses.

Ya sabréis que mis muchos años de escribir en "papeles" me han hecho conocer muchas cosas; y una de ellas, fue el desvío de la carretera Nacional en su paso por vuestra ciudad, por Figueres. La obra era necesaria, vital y urgente. Las caravanas, que ya en aquel entonces cruzaban por el centro de la ciudad, hacían intransitables sus calles. Sí, Figueres exigía un desvío. Y llegó. Se utilizaron unas extensiones, situadas al noroeste de la capital ampurdanesa, en donde había campos y nada más.

¿Y qué hicieron los figuerenses? Lejos de clamar al cielo, de ponerse las manos a la cabeza, de lloriquear pidiendo ayudas, hicieron lo más inteligente: aprovechar las posibilidades que les ofrecía la nueva ruta; y así, en pocos años, en aquel sector ha surgido el mayor complejo hotelero que

tenga hoy día una ciudad del interior. Y resultó que lo que parecía podía constituir una barrera entre la ciudad y el tránsito rodado se convirtió en un nexo de unión, haciendo gratisimo el paso por la urbe, al no tener necesidad de invadir las calles interiores. (Eso es lo que no supieron adivinar a tiempo los "capitalinos" de Girona, quienes aún hoy en día pagan las con-

cómo, pero también peligroso, ya que suele acontecer que siendo tantos y tantos los "clientes" que pasan por delante de la tienda ninguno puede detenerse, ya que, involuntariamente, se "empujan" unos a otros.

Brindo el ejemplo de Figueres a los amigos de La Jonquera, quienes se están mostrando en exceso preocupados. Nos consta, pues hace poco que

El día en que se inauguró la entrada Sur de Figueres, por la autopista.

secuencias, cuando en verano sus calles de tránsito se convierten en un infierno para el automovilista).

Pero es que el ejemplo de Figueres no acaba aquí. La ciudad ha tenido que soportar dos nuevas experiencias: la puesta en funcionamiento de la autopista y la construcción del desvío de circunvalación. Fueron dos nuevas pruebas que han sido, también, al menos a ojos de este cronista, resueltas satisfactoriamente. Al menos, no han repercutido negativamente, como así se desprende de la creciente pujanza comercial, gastronómica y turística que a simple vista se observa deambulando por las principales calles figuerenses, verdaderos emporios comerciales.

Sólo las ciudades medrosas o los pueblos faltos de espíritu, no saben sacar provecho de esas circunstancias extraordinarias que, por ejemplo, son los desvíos de carreteras. Es muy cómodo eso de pretender tener el cliente al alcance de la mano; es muy

hemos estado por allí, que el comercio de Els Limits sigue tan próspero como siempre, como cuando no existía la autopista, y nos consta que si se reacciona con sapiencia y tiento, al igual que lo hicieron en su día los figuerenses, y lo están haciendo ahora ante las dos pruebas: autopista y nuevo desvío, se superará con creces, con ventaja, lo que a simple vista puede parecer un peligro: la segunda aduana de la autopista.

Y al brindarles a quienes se asustan los dos ejemplos, el positivo de Figueres y el negativo de Girona. Quiero insistir en un extremo: si una ciudad, un pueblo o una plaza dispone de alicientes para ser visitada, las gentes —prescindiendo de desvíos— acuden a la misma. Más diré: las gentes prefieren acercarse a las urbes en que se puede circular cómodamente. Aquéllas, cuyas calles se convierten en carreteras de paso, son las que espantan y se procura evitar.

Jaime Sureda Prat

Pintades a Figueres a favor dels aiguamolls empordanesos: un cèlebre afer que encara balla

Comunicat de l'Assemblea Permanent d'Ocupants

L'Assemblea Permanent d'Ocupants dels Aiguamolls Empordanesos fa front a les greus repulses per les pintades aparegudes a les façanes de la ciutat de Figueres sobre els aiguamolls, i vol fer constar el que segueix:

—Accepta que el “graffiti” no són precisament el millor per a embellir la capital de l'Alt Empordà. Però en visites de la urgent necessitat d'informar sobre la nova situació provocada pel començament de les obres els considera vàlids —sense responsabilitzar-se'n—, per tal com són el mitjà més ràpid, directe i eficaç de mobilització de l'opinió pública.

—Si aquests grups espontanis s'han vist obligats a manifestar-se de “manera tan poco pulcra e incívica”, és a causa de la “natural” apatia d'organismes i persones competents, els quals amb l'amplitud de mitjans de què disposen, han estat incapaços de defensar una zona de reconeguda importància ecològica.

—Mentre el poble estigui mancat dels mitjans de comunicació necessaris per a poder exposar urgentment i lliurement les seves opinions davant de fets que requereixen solucions mediatas, no tindrà cap altra sortida que manifestar-ho pel mitjà que tingui

més a mà, és a dir, com pugui.

—Creiem que la greu problemàtica que s'ha aixecat és conseqüència directa de la ignorància total que hi ha a Figueres sobre els motius que impulsen la lluita pels aiguamolls empordanesos.

—Recomanem a tots els qui han reaccionat en contra de les pintades que se les llegeixin i reflexionin sobre cada un dels textos, de manera especial sobre els de les més criticades.

Assemblea d'Ocupants dels Aiguamolls Empordanesos

“A Figueres hi ha una ignorància total sobre els motius que impulsen la lluita pels aiguamolls”

El Centre Excursionista Empordanès n'opina

El paisatge de la nostra costa, que, perquè es vengui més bé, fa temps que anomenem Costa Brava, és cada dia més expoliat i més lleig. S'està matant la gallina dels ous d'or, això és un fet inqüestionable.

L'excursionisme ja fa temps que es preocupa del nostre patrimoni, sigui natural, sigui artístic. Fa un parell d'anys, el nostre Centre va fer gestions perquè es salvés el Cap de Norfeu d'una urbanització que “havia de crear molts llocs de treball, riquesa i benestar per a tothom”. La cosa es va parar, i ja està parada gairebé definitivament. Actualment, el G.E.I.S. (Secció D'Espeleologia del Centre Excursionista Empordanès) hi està fent una campanya espeleològica amb prou bons resultats. Evidentment, trenta-quatre coves a canvi de 10.000 habitants —els previstos per a la urbanització— no és gaire productiu. I menys, és clar, per als capitalistes que ens volien obsequiar amb una altra: “la urbanització millor d'Europa”.

Cal considerar no solament i exclusivament els números dels comptes corrents d'unes petites minories. Hi ha valors que no es mesuren. Volem

dir que quan les persones es moguin per la intel·ligència i el benestar social, i no per l'interès econòmic, ja no caldrà resoldre aquestes diferències de punts de vista (d'interès).

Per tot això creiem que cal recolzar el moviment reivindicatiu en defensa dels aiguamolls, el qual ha culminat en la seva ocupació indefinida, per tal que es faci llum als contrasentits de la CIMA (Comissió Interministerial del Medi Ambient), la qual, quinze dies després d'haver dit que calia protegir-los, hi deixa començar les obres.

I quan parlem de recolzar el moviment no volem dir limitar-nos a comentar que “aquest grup de nois són simpàtics”. “Aquests grup de nois” no defensen una cosa SEVA, defensen una cosa de TOTS. Defensen quelcom de tots els empordanesos i, de retruc, defensen el dret a la vida d'unes espècies que necessiten uns espais vitals per al seu viatge, hivernatge i reproducció. Uns drets que són nostres i que també veuríem tallats si als Països Baixos, a la Camarga Occitana, al delta de l'Ebre, etc., es portessin a terme uns projectes especuladors i egoistes com els d'aquí a l'Empordà.

També considerem que per dir una cosa no cal embrutar tant les parets. Recordem, però, que a casa nostra l'esport de les pintades va començar amb el 20-N, i llavors ningú no va dir res.

Es curiós que, després dels molts atemptats que ha sofert el nostre urbanisme: edifici de la plaça del Sol, plaça Notari Dalí, Marca de l'Ham, venda d'un troç del Firal dels Burros perquè la caixa hi fes un edifici, excessiva alçària de Can Monturiol i un molt llarg etcètera, ningú no digués absolutament res.

Quan s'ha omplert Figueres de “pintades de ric”: plafons lluminosos a la Rambla i a la plaça de la font lluminosa, i aquells altres a les places de la Creu de la Mà, de l'Hospital vell, de la Palmera, etc., la ciutat ha romàs indiferent. En canvi, quan s'han fet quatre pintades pels aiguamolls, s'ha aixecat el gran aldarull d'ara. Si es vol parlar d'atemptats, cal parlar de tots. I si es vol solucionar quelcom, cal solucionar-ho tot. Però vet aquí que normalment ningú no tira pedres al seu terrat.

Centre Excursionista Empordanès (Figueres)

La Telefónica pretende cerrar los locutorios de la Costa Brava

Una vez más, se obraría sin consultar a los usuarios

Sant Feliu de Guíxols.— Según rumores del todo fidedignos, la Compañía Telefónica Nacional de España tiene previsto el cierre de todos los locutorios públicos de la Costa Brava para el próximo mes de octubre. Ni que decir tiene, que tal medida va a ser muy criticada por los vecinos de las respectivas poblaciones y va a ser objeto de polémica y de denuncia periodística.

TORROELLA Y BEGUR, LOS PRECEDENTES

Según las informaciones que hemos recogido, ya en mayo pasado cerraron los locutorios de Torroella de Montgrí y Begur. En Figueras hubo sus más y sus menos hace ya tiempo y, como 9 PAÍS avanzó la pasada semana, parece que la C.T.N.E. está a favor del cierre del locutorio de la capital del Empordà, por lo que el tema va a reproducirse en las próximas semanas.

¿Por qué? Esta es la pregunta que se hacen las gentes de la Costa Brava. ¿Por qué? "No por déficit económico", nos dijo alguien que está "al pie del cañón" y por tanto conoce bien el

paño. Entonces, ¿por qué? ¿Se imaginan ustedes la Costa Brava sin locutorios públicos, aunque sí con cabinas —la mayoría de ellas sin funcionar, sin guías, abandonadas...? Se tratará,

C.D.C.: ¡INFORME, SEÑOR DELEGADO!

Así las cosas, el comité ejecutivo de Convergència Democràtica del

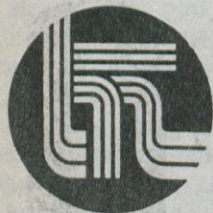
sin duda alguna, de una decisión tomada en algún oscuro despacho de Madrid, decisión unilateral, decisión de aquéllas de los tiempos franquistas, decisión... sin consultar al pueblo, al interesado, al que se debe servir.

Baix Empordà se ha dirigido al delegado provincial de la Compañía Telefónica Nacional de España en solicitud de información, diciéndole que "tal medida, de popular, posiblemente, no en tindrà rés, ans el contrari" y recordándole cuál debe ser el objetivo fundamental de la citada compañía: "el servei a la comunitat".

Para C.D.C., "la desaparició dels locutoris públics de la Costa Brava va en detriment de la que tindria que ésser finalitat fonamental de la C.T.N.E.: el servei a la comunitat", diciéndole de paso al delegado provincial que "ja ha passat el temps de les decisions unilaterals. S'imposa la informació i el diàleg amb la comunitat, i més quan està en joc un servei que, en nombroses ocasions, és vital".

Convergència Democràtica de Catalunya en el Baix Empordà ha remittido copia de la carta al senador Ferrer, al diputado Sala y a los presidentes respectivos de la Comunidad Turística de la Costa Brava y del Patronato Provincial de Turismo. Y es que, señores, el tema tiene notable importancia: no puede dejarse de lado, abandonándolo, un servicio público tan sólo porque alguien, con más de un teléfono encima la mesa de su despacho, lo haya decidido.

Josep Fortim

tecnimoto

Motos en todos cubicajes

Mantenimiento

Asistencia Técnica

Gran variedad accesorios

Máxima garantía en motos nuevas y de ocasión

Selección de marcas

nacionales y extranjeras

nuevas y de ocasión

Alquiler

C/. NORTE N.º 9 - TEL. 50 27 60

FIGUERAS

Roses

El Ayuntamiento se abre a la "Comissió de Control"

18 millones de pesetas, según informó el alcalde, hay actualmente en las arcas municipales

La "Comissió de Control Municipal", integrada por representantes de la "Associació de Veïns" y de los partidos políticos de la villa, fue recibida en el Ayuntamiento por el alcalde en funciones, don Manuel Donat, y el concejal, don Joan Batallé, manteniéndose un primer cambio de impresiones muy positivo, en lo que respecta a las peticiones contenidas en el documento que la comisión presentó en su día al consistorio rosense.

**LA "COMISSIÓ DE CONTROL",
IMFORMADA**

La reunión transcurrió en un clima de cordialidad, siendo informada la comisión de las obras pendientes y más inmediatas a realizar que, según parece, serán acometidas antes de que termine el año (eso dijo el señor Batallé), como son las del tan traído y llevado Cinturón de Ronda, por el que han venido clamando tantas voces hace años; del estudio-proyecto por el M.O.P. del nuevo puente sobre la Riera Trencada, en la carretera de Figueres, el cual se sabe será levantado un metro de su nivel actual, a fin de evitar más desbordamientos; del retraso en iniciarse las obras del nuevo grupo escolar municipal, debido, al parecer, a deficiencias del proyecto presentado, etc.

Asimismo, fue presentado a dicha "Comissió de Control" un informe técnico, donde se hace mención del estado actual en que se encuentran los planes parciales de ordenación del territorio municipal, entre los que figuran aprobados el del plan general de ordenación; la Sureda d'en Mairó; Santa Rosa, de Puig-Rom; Santa Margarita; ampliación La Sureda; Els Grecs; Els Balins; Lassus (Salatà); Oliverats-Marais (La Montanyeta); Martínez (La Garriga); Salatà (incluido Sta. Margarita); Mas Matas; Mas Fumats (preveyéndose aquí, además una primera y una segunda ampliación); Mas de Les Figueres; Mas Buscà; Mas Oliva; Montjovis (éste condicionado), etc. En trámite,

figuran cuatro: modificación Sta. Rosa de Puig-Rom; El Cardo; Canyelles Petites/Grosses y Suroeste. No cumplen con las determinaciones del plan general, Puig Giral, La Muntanyeta y La Cuana. Tampoco lo hacen con la Ley del Suelo, el Polígono I, Las Herras, Montaña Este, etc. Por último, cabe señalar que no se ha realizado nunca un plan general (Parcial) para la parcelación de Las Garrigas, así como de Montjoy, éste por no cumplir con las determinaciones del Plan General ni Paisajes Pintorescos.

**DIECIOCHO MILLONES
DE PESETAS,
EN LAS ARCAS MUNICIPALES**

Como también se le pidieron las cuentas claras al Ayuntamiento, la "Comissió de Control Municipal" supo de la existencia actualmente en las arcas municipales de la cantidad de dieciocho millones de pesetas.

Por otro lado, el alcalde dio a conocer las gestiones realizadas sobre el cambio de nombre de la villa, es decir, Roses, en catalán, por el Rosas, en castellano. El Institut d'Estudis Catalans, a quien se ha consultado el

caso, resulta que hace más de cuarenta años ya se pronunció por el Rosés...

La comisión solicitó también que el consistorio le facilite una información exhaustiva sobre los problemas a discutir en próximos plenos, a lo que tanto el señor Donat como el señor Batallé dieron su conformidad. Es más, se invitó a la "Comissió de Control Municipal" a una reunión mensual que, posiblemente, tendrá lugar el último viernes de cada mes.

**A PROPOSITO DE CAMBIO
DE NOMBRES...**

Y ya que hemos hablado antes del cambio de nombre de la población, buena cosa sería, a nuestro juicio, que el Ayuntamiento procediera, asimismo, al cambio de nombre de algunas de nuestras calles. O sea, eliminando las denominaciones franquistas y rotulando todas las calles en catalán.

De esta manera, se vería si, de verdad, el Ayuntamiento está dispuesto a colaborar con la nueva situación, después de haber hablado las urnas, o su colaboración son tan solo meras palabras...

Martí Balló

**filtros y accesorios de piscina
grupos de agua a presión, bombas**

c/. José Coll s/n - Urb. Ensanche Tel. 50 11 18 - Apart. 131 FIGUERAS

Palamós

El batlle, empaitat per un diputat

“No es tracta d’interferir-me en els afers municipals, sinó de donar una resposta als electors”, diu Ramon Sala

El diputat a Corts Ramon Sala i Canadell ha escrit una carta al batlle de Palamós, on li demana “em proporcioni informació sobre el nombre màxim de plantes autoritzades per les ordenances municipals” per a l’edifici de l’ex-Casa Ribera, “joiell del modernisme que donava caràcter a la part antiga de la vila i harmonitzava la seva panoràmica”. El senyor Sala, de Convergència Democràtica de Catalunya, també demana “de quin estil han de ser els edificis de la part antiga de la vila, així com una determinació del seu perímetre”.

“DONAR UNA RESPOSTA ALS ELECTORS”

El diputat Sala comença el seu escrit al batlle dient —com publicà la darrera setmana 9 PAÍS— que “crida per un bon nombre dels meus electors i per la Delegació Local de C.D.C. (...) he realitzat una visita a Palamós, amb el desig d’assabentar-me dels problemes que afecten actualment la vila”. També li diu al batlle

que “no és el meu propòsit, en escriure aquesta lletra, interferir-me en els afers municipals. Es tracta, senzillament, de donar una resposta als electors, els quals, a través de la meua qualitat de Diputat, s’hi han interessat”.

El diputat de Castellfollit de la Roca li diu a l’alcalde que “espera trobi solució, juntament amb els ciutadans, a qüestions tan greus com les derivades del pla d’urbanisme i de l’estació depuradora”, i demana informació sobre les previsions de l’Ajuntament, per tal de solucionar el problema de la perillositat de la corba de “Cal Ferrer Sord” (a l’entrada de la vila per la carretera de Palafrugell), en la qual s’han produït molts accidents greus, essent, a més, lloc de pas de les criatures que van i venen de les escoles nacionals de Sant Joan.

Fent-se ressò de la petició feta pel jurat d’empresa de “Vincke, S.A.”, per tal que l’Ajuntament tingui cura de l’arranjament dels carrers que condueixen a la fàbrica —pràcticament intransitables en temps de pluja—, així com de la deficient il·luminació

de molts carrers de la vila, el diputat demana informació al batlle sobre si el Consistori ha projectat quelcom per a solucionar aquests dèficits.

X. de L.

Santa Cristina d’Aro

Tres partidos velan por los pagos municipales

Santa Cristina d’Aro.— Los partidos “Convergència Democràtica de Catalunya”, “Partit Socialista de Catalunya-Congrés” y “Partit Socialista Unificat de Catalunya” han acordado dirigir un escrito al alcalde de Santa Cristina d’Aro solicitando que no se abone ninguna factura de la obra del colector general que se construye desde la localidad hasta la vecina de Castell d’Aro sin antes tener la oportuna certificación de garantía de un ingeniero de puentes y caminos designado por el pueblo para que, junto a una comisión local formada al efecto e integrada por empresarios de la construcción, revise tal colector.

Tal petición viene fundada por la “general preocupación de cuantos aquí viven de que las realizaciones del municipio se efectúen con garantías de seguridad y eficacia, evitando así perjudicar a las arcas municipales, que se nutren por las aportaciones de los contribuyentes”.

A EMPRESA CALEFACCIÓ I AIRE ACONDICIONAT DE GIRONA, CAPITAL, LI CAL VENEDOR PER A FIGUERES I ALT EMPORDÀ

Dedicació a mitja jornada, o a comissió, compatible amb altres feines. Millor persona connectada amb la construcció. Bones condicions i formació a càrrec de l’empresa. Es tindran en compte totes les ofertes.

Els interessats dirigir-se de dilluns a divendres, de 9 a 2, indicant la Ref. B/RR 1.128 a:

SELEX

DEPARTAMENT DE SELECCIÓ DE PERSONAL I ESTUDIS PSICOTÈCNICS

C/. Juli Garreta, 10, 1er. 2.º

Tel. 21 18 00 - Girona

Una nova carretera entre les dues Catalunyaes

El diputat Ernest Lluch es reuní amb el batlle de Sant Llorenç de Cerdans, per tal de tractar d'aquesta qüestió

La separació entre les dues Catalunyaes va tenir una accentuació amb el desenvolupament del transport per carretera i el fet que sobre els camins més fressats només en alguns d'ells fossin construïts el nou tipus de via.

Aquest és el cas de Maçanet de Cabrenys-Darnius tan lligat històricament amb Costoges i Sant Llorenç de Cerdans. Raons ramaderes, industrials (hi havia fargues a una i altra banda) i de contraban feren que aquests lligams fossin tradicionalment molt forts.

Durant la Generalitat, en una important visita del Consell General

dels Pirineus Orientals a Barcelona el 1933, fou aprovada, entre diversos extrems, la construcció de la carretera que unís aquestes dues zones. Les dues guerres —civil i mundial—, com l'aïllament internacional i el nacionalisme espanyol dominant, frenarem l'acabament de l'empresa. La situació actual és que pel nostre costat està construïda l'obra bàsica fins a la frontera i de la banda de Catalunya del Nord hi manquen uns 800 metres. Les despeses, per a acabar-ho del tot, no han de ser, per tant, molt elevades i cal, sobretot, un cop d'empenta.

Els catalans del Rosselló ja han co-

mençat a donar-li, i ara cal que des del Sud fem el mateix. Per a engegar aquesta darrera fase, el dia 27 d'agost tingué lloc una reunió entre el batlle de Sant Llorenç de Cerdans del Partit Socialista Francès, Pere Reynaud, i el Diputat socialista per Girona, Ernest Lluch.

Cal esperar que la col·laboració de tothom i la indispensable de la Comissió Internacional dels Pirineus porti al final una obra que seria mostra, petita si es vol, de l'inici de noves relacions entre les dues Catalunyaes, i més concretament, d'evitar a uns municipis estar en un cul de sac.

Festa Major de La Jonquera

Entre els actes més importants programats amb motiu de la Festa Major de La Jonquera, cal destacar els següents:

Dia 8.— A les 19 hores: audició de sardanes, a la Plaça de l'Ajuntament, per la cobla "Miramar".

Dia 9.— A les 19 hores: a l'envelat, gran festival infantil, amb concursos, regals i sorteigs de premis. A les 13 h.: gran cantada d'havaneres, amb la participació de: Coral Emporium, de l'Escala; Grup Roses Canta, de Roses, i Terra endins, de Girona.

Dia 10.— A les 13 hores: a l'envelat, concert de música catalana per la cobla-orquestra "Marina". A les 17, a la piscina municipal, Festival de Natació. A les 19 h.: a la Plaça de l'Ajuntament, audició de sardanes, per la cobla "Marina".

Dia 11.— A les 12 hores: audició de sardanes, a la Plaça de l'Ajuntament per la cobla "Ciutat de Girona". A la nit, focs d'artifici. A les 23, a l'envelat, actuació de Lluís Lluch.

Nota: El batlle de la Jonquera ha fet una crida pública a tots el veïns de la vila perquè posin senyeres als balcons, el proper diumenge, dia 11 de setembre, Diada Nacional de Catalunya.

Perpinyà

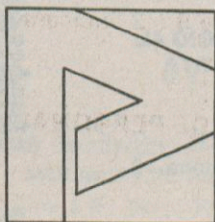
Reunió de grups ecològics de les comarques gironines i de la Catalunya Nord

El transport dels residus radioactius de Vandellós, un greu perill per a l'Empordà

Diferents grups ecològics de les nostres comarques s'han reunit a Perpinyà amb el Moviment Ecologista Català i el *Comité de Defense et d'Action du Bordigou*, que actuen al Rosselló. El motiu d'aquesta trobada fou coordinar programes conjunts, relacionats amb la problemàtica nuclear, sobretot pel que fa a dos punts: 1) El transport de residus radioactius des de la central nuclear de Vandellós (Tarragona), que travessa cada tres mesos l'Empordà i Catalunya Nord

en un tren sense cap tipus de protecció. 2) L'explotació de mines d'urani a la zona de Prada del Conflent i l'inici d'investigacions de minerals radioactius a La Garrotxa.

A la propera tardor, s'efectuaran diverses sessions informatives a les comarques afectades, i s'explicarà científicament el risc ecològic que suposen les mines d'urani i els perills del radon. Le sessions seran acompanyades de projeccions de documentals.

BANCO POPULAR

Sucursal de la Jonquera

CONVOCA, exámenes para cubrir:

UNA PLAZA de auxiliar fijo

Libre Servicio Militar

PARA INFORMACION:

Presentarse en el departamento de Dirección.

Fecha tope de inscripción el día 14 de Septiembre de 1977.

1902 - 1977

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL

DES DE 1902 OFERIM UNA ÀMPLIA
GAMMA DE PREVISIONS I D'AJUTS.

**DEFUNCIÓ • MALALTIA • INVALIDESA
ALTA CIRURGIA • ORFANDAT
PREMIS A L'ANTIGUITAT MUTUALISTA.**

SI VOSTÈ JA ÉS SOCI:

I no pertany a totes les nostres Seccions, pot sol·licitar d'inscriure's a les que vulgui, mentre no hagi arribat a complir 50 anys.

SI VOSTÈ NO ÉS SOCI:

Segurament l'interessa de conèixer punt per punt els beneficis que presta l'Agrupació als seus associats.

Poden ingressar com a socis de l'Entitat els homes i les dones que tenen una edat compresa entre els 16 anys complerts i els 40 anys no complerts.

A HORES D'ARA TENIM MÉS DE 185.000 ASSOCIATS.

Consideri l'eloqüència de les xifres següents:

Són quantitats satisfetes durant el passat mes de juny

Prestacions	Pessetes
Per DEFUNCIONS	10,4 Milions
» MALALTIES	16,5 »
» INVALIDESA	4,7 »
» ALTA CIRURGIA	14,4 »
» ORFANDAT	7,3 »

**DE MOLT BON GRAT FACILITEM INFORMACIÓ AL
NOSTRE EDIFICI SOCIAL, O BÉ PER CARTA
SI S'ESTIMA MÉS ESCRIURE'NS.**

Avgda. José Antonio Primo de Rivera, 621
(cantonada Via Laietana). Tel. 318 18 00 Barcelona-10

MADE IN O MADE BY? THAT IS THE QUESTION

En el número 17 de 9 PAÍS, en la presentació que Narcís Pijoan fa de Carola Olsen del Moli d'Avinyonet de Puigventós, i del seu art, es reproduïx un fragment d'una topografia, obra d'aquesta artista, empordanesa del seu gust.

El text de la descripció està molt bé. No, però, la llegenda de la il·lustració.

Narcís Pijoan, ingènuament, diu: Topografies *made in* Carola. L'Expressió anglesa *made in* sempre es refereix a indrets, usualment a països d'origen d'un producte. També podria aplicar-se a tallers, laboratoris, etc., però mai a persones, perquè tal com Narcís Pijoan diu, és com si les topografies fossin fetes a dintre de, i tretes de, entranyes de Carola! !

Hauria hagut de dir: *made by* Carola. O encara, expressant-ho en anglès, bo i respectant el *made in* d'en Pijoan, es podria dir: *made in Carola's*, i quedaria sobreentès en el taller o estudi de Carola. Però això tampoc no és del cas en una llegenda en català.

Valgui l'esmena.

J. L. Roda i Marcó
(Llers)

9PAIS

**Telèfon
50 57 63**

Engrunes

1 La Societat Concessionària de la Depuració d'Aigües de la Costa Brava, del Consorci, quan se li reclama que no se li deuen els anys que posa al cobrament, respon per la tangent, i contesta que no s'està exent del pagament per no figurar el reclamant entre les persones exentes.

Però fa el sord sobre des de quina data obliga al pagament a cada contribuent.

Aquesta arbitrarietat, qui li ha d'aclarir a la Societat Concessionària?

Una enhorabuena de muy poco agradecer

Según mis noticias, procedentes de quien se dice formar parte del mismo, "Martí Carlé" es un seudónimo bajo el cual se oculta un colectivo de personas nacidas en Catalunya y de sentimientos acusadamente nacionalistas, no obstante, lo cual una parte de sus componentes son tan incapaces de escribir en catalán como yo mismo, pero aportan sus ideas y sus escritos en castellano para que la otra parte que sí sabe escribir catalán haga las traducciones y se publiquen en esta lengua. Los propósitos quizá sean loables, yo no voy a pronunciarme sobre ello, pero no dejan de falsear la realidad del momento cultural en la comarca.

Creo conveniente la precedente aclaración antes de entrar en el comentario sobre el artículo (llamémoslo así) publicado en 9 PAÍS, núm. 18, fechas 24-30 agosto, encabezado con un "Enhorabona, però..." en el que se sacude un varapalo al P.S.O.E. por si su Agrupación de Figueras ha utilizado la "a" en lugar de la "e" al mencionar la ciudad en un comunicado que se redactó en castellano.

Para llegar a ello el colectivo "Martí Carlé" (que, por cierto, me recuerda a "Tácito", del diario, madrileño "Ya", aunque con menos ingenio) ha recurrido a sutilezas y disquisiciones de una banalidad tal que, en principio, me ha hecho sonreír por su semejanza con las por todos conocidas discusiones bizantinas sobre el sexo de los ángeles; pero que, después, me han hecho ponerme serio al constatar el mucho tiempo de que disponen por lo menos alguno o algunos de los componentes del colectivo y del mal uso que hacen de él empleándolo en críticas tan poco constructivas como insulsas e insubstanciales.

Yo recuerdo, y no gratamente, por cierto, aquellos lamentables tiempos en que se cortaba con un tajante "hable Vd. cristiano" la menor desviación hacia vocablos de su lengua natal en que caían, involuntariamente, los autóctonos en el curso de sus difíciles explicaciones que se veían obligados a desarrollar en un idioma que no les era habitual. Se hería a aquellos hombres y mujeres en lo más profundo de su dignidad y de sus sentimientos. Y no vacilo en declarar que se ofendía con igual intensidad a quienes, educados en la lengua

de Cervantes, habíamos convivido con ellos en las trincheras, primero y en los lugares de represión, después; en un pacto de sangre, angustia y dolor para mí mucho más significativo que el uso de la "a" o de la "e" a la hora de redactar un comunicado carente de importancia.

Queremos, se dice, constituir en Catalunya una comunidad humana, con órganos de autogobierno basados en sus tradiciones e historia y a los que hemos de conseguir se transfiera el mayor número de competencias posible por parte de la administración central. Pero en esta comunidad, se dice también, hemos de haber todos cuantos vivimos y cooperamos con nuestro trabajo y con nuestras aportaciones tributarias al engrandecimiento de la nacionalidad.

Si esto es así, admitamos, desde luego, todas las prioridades que se deseen en favor de la lengua y cultura catalanas, pero demostriemos al tiempo. Y, por favor, no caigamos, por un golpe de péndulo, en el tremendo error de la dictadura franquista, sólo que al revés. Al despótico, brutal y humillante "hable Vd. cristiano" no respondamos ahora con un humillante, brutal y despótico "parleu cristià" por iguales motivos, sólo que a la inversa.

Y el artículo (por llamarlo de alguna manera) que comento del colectivo "Tácito", perdón, "Martí Carlé" está redactado en ese espíritu de intransigencia, sobre todo su desafortunado párrafo final sugiriendo la denominación de Agrupación Socialista de Figueras, topónimo por el cual, que yo sepa, jamás se ha conocido a esta ciudad en lengua castellana. Señores eruditos de colectivo "Martí Carlé": con "a" o con "e", cuando escribamos Figueras o Figueres, con mayúscula, nos estamos refiriendo a una ciudad y no a una plantación de árboles frutales.

Y conste, para terminar, por no hacer más largo mi escrito, que el P.S.O.E. se adhiere a toda iniciativa tendente a obtener la rotulación en catalán de todas las calles del Principado.

Sin seudónimo:

C. Díaz (del P.S.O.E.)

El Consorci? L'Ajuntament? El Govern Civil?...

* * *

2 Escola d'Arts i Oficis de Figueres, llegat testamentari de Clerch i Nicolau. Quin futur té? Amb quines condicions, acords i conformitat del Patronat, que és la ciutat, hi ha entrat el ministeri que ho té actualment?

La voluntat d'un benefactor de la ciutat s'ha de respectar exemplarment. Si no es dona bon exemple, les donacions encara escassejaran més.

3 Carretera N-II. Direcció cap a Girona, després del trencant de Borrassà. Heu sentit els mals olors d'una granja de porcs? Denunciem el fet.

* * *

4 A les platges, el "forabordo" i els esquiadors no respecten la distància. I els pescadors "amateurs" es queixen de la manca de peix a la badia de Roses, perquè s'hi pesca trepitjant les prohibicions, so-

bretot durant els mesos d'hivern.

* * *

5 La Comissió Democràtica de Control Municipal, de Figueres, quan tracti els temes urbanístics que proposa, seria oportú que tingués coneixença dels escrits d'oposició que es varen presentar fa uns anys; i dels fulls d'aquell Pla General, que va promoure protestes dels figuerencs. Aleshores, es tindria coneixement públic del perquè aquest es va enterrar.

X. X.

Cròniques de Peralada

Joan Guillaumet

El fet esdevingué ja fa una bona colla d'anys. Caldria tenir la paciència de repassar col·leccions de diaris per a poder dir l'any exacte. Aquí estàvem encara en ple règim franquista i aquell any la caravana ciclista del "Tour" de França havia de passar per territori espanyol. Un dels punts de pas, i només de pas, era la vila comtal de Peralada. Això es sapigué força per endavant, ja que fou esbombat per la premsa, ràdio i altres mitjans de comunicació.

L'alcalde de Peralada era —i és encara— l'Enric Serra. Ho era una mica "si us plau per força". Aquest càrrec és una càrrega que ha anat suportant a contracor i, si l'ha anat aguantant tot una colla d'anys, ha estat perquè s'ha sentit recolzat pel poble en general i pels seus companys de consistori. Quan va haver d'anar a Girona a rebre el nomenament, li van dir:

—Home. Vostè ja sap que pertot arreu l'alcalde porta aparellat el càrrec de "jefe local del Movimiento". De manera que li haurem de fer també aquest nomenament.

—Oh! Dispensin —va fer tot seguit en Serra, que sempre ha estat un home molt correcte—. Però jo no sóc ni he estat mai de Falange. D'altra banda, tampoc no tinc cap ganès de fer-me'n. Val més que això s'ho treguin del cap, perquè si forçosament ha de ser així val més que tampoc no em facin alcalde.

I va ser un dels poquíssims batlles del règim franquista que es va poder escapar del binomenament. Tornant al que dèiem del pas del "Tour" per Peralada, un dia es trobà en Serra amb en Salvador Buset, que acabava d'obtenir la llicenciatura en Farmàcia, i aquest li digué:

—Vols dir que no s'hauria de fer quelcom amb motiu del pas d'aquesta cursa de bicicletes?

—Què vols dir? —va dir en Serra.

—Doncs, engalanar el carrer per on ha de passar i convocar al poble perquè hi acudeixi. Podríem posar-hi banderes catalanes.

—Que ets boig? Vols que ens fotin un cop d'estaca des de dalt?

Noi, no ho sé. Qui sap. Però, vols dir que no valdria la pena exposar-s'hi?

—Macatxo. Saps que podries tenir raó? Potser seria la manera que em fotessin fora d'alcalde. Res, no em parlem més. Endavant.

I va donar començament la gran

operació, en la qual participaren un gran nombre de peradalencs d'ambós sexes. El problema va ser trobar roba amb els colors de la nostra senyera. En aquells moments, no calia ni somniari-ho. La cosa fou solucionada adquirint peces de roba vermella i de roba groga. Les dones es varen encarregar d'anar-les tallant a tires i d'anar-les cosint de manera que formessin les quatre barres. El dia assenyalat per al pas de la gran caravana ciclista tot estava a punt. Una tela llarguíssima amb les quatre barres cobria a mitjana alçada tot el llarg de la façana del Palau i, a l'altra costat del carrer, hi havia una tribuna amb la bandera espanyola a un costat, la francesa a l'altre i la catalana al mig.

Va passar la caravana ciclista amb tot el seguici de vehicles que acostuma portar i en mig dels aplaudiments i exclamacions del nombrós públic peradelenc, entre el qual també hi havia gent de poblacions veïnes. Alguns cotxes del seguici s'aturaren i els seus ocupants foren obsequiats i convidats a beure tot seguit. Uns xicots amb uns aparells s'acostaren a la tribuna i s'identificaren com a pertanyents a una emissora de ràdio francesa mentre demanaven pel batlle. En Serra va estar per ells tot seguit i li demanaren si volia respondre'ls unes preguntes. En Serra es va girar a en Buset, i li va dir:

—Escolta. Per què no ho fas tu, que parles el francès millor que no pas jo?

—Escolta, tu. Jo no sóc pas ningú. El batlle ets tu. I què haig de dir?

—Va, home. Tant li fot. Fes-ho tu. I digues el que et sembli. Ja no veuràs tu mateix.

—Està bé, home, està bé.

I va començar l'entrevista radiofònica. Per aquell temps, era quan hi havia plet cèlebre de la denominació dels vins de Champagne. La primera pregunta del locutor va ser demanant el parer entorn d'aquesta qüestió. La resposta d'en Buset va ser, més o

menys, aquesta:

—Mireu. Nosaltres trobem que el xampany que fem aquí a Peralada no té pas res que enejar al "champagne" que vosaltres féu a França, ja que el trobem molt bo i moltes personalitats il·lustres d'altres països que l'han tastat, també l'han trobat exquisit. De manera que no veig pas el perquè no n'hem de poder dir xampany, si com a mínim és tan bo com el vostre.

El locutor va fer una rialleta de dissimul i va seguir preguntant, tot referint-se als colors de la senyera estesos amb tanta profusió:

—I què representen tota aquesta estesa de banderes amb quatre barres vermelles que hi ha pertot arreu?

—No ho sabeu? —va fer, sorprès, en Buset—. Doncs, us n'hauríeu de donar vergonya. Perquè aquest colors corresponen a la senyera d'un país que és el nostre i del qual n'hi ha un bon tros al sud del vostre, que ens fou arrebatat pel Tractat dels Pirineus i que pateix l'opressió del poder central de París, de la mateixa manera que nosaltres estem patint la del de Madrid.

En Serra, que anava escoltant el que deia en Buset, es posava les mans al cap, però no el deturava, i anava mormolant:

—Ai, ai, ai! Veiam què passarà, veiam què passarà...

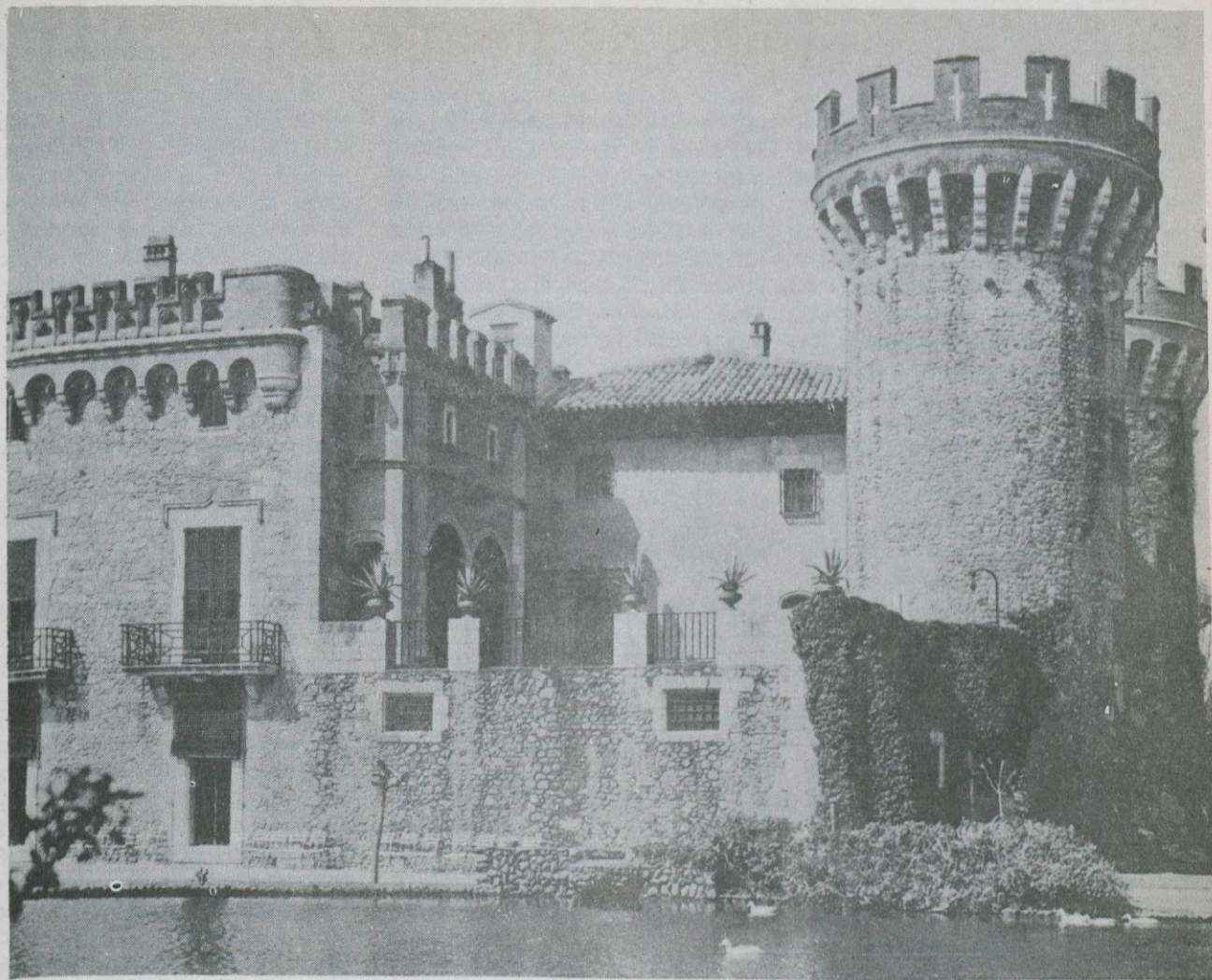
L'endemà el senyor Miquel Mateu va telefonar des de Barcelona i va dir a en Serra:

—Ja he sentit les declaracions a la ràdio francesa. Però no eres pas tu el qui parlava, oi?

Llavors en Serra li va explicar com havia anat tot.

—Bé —va acabar dient el senyor Mateu—. No t'hi amoïnis. No passarà pas res.

I no va passar res. I és que em fa l'efecte que, en aquells temps del franquisme, el senyor Mateu devia exercir unes funcions com de geni tutelar dels peraledans i dels empordanesos. Hi ha un mal costum humà de valorar només els factors positius dels partidaris i els factors negatius dels contraris. Si els humans fóssim més equànims, reconeixèriem que tots tenim factors positius i negatius. I el que no compti amb cap factor nega-

tiu, com diria l'Evangeli, que tiri la primera pedra. Estem d'acord en la vinculació evident del senyor Mateu amb el franquisme. Que va ajudar el bàndol franquista a finançar la guerra i que va ser el primer alcalde franquista de Barcelona. Tot i això, una vegada que Franco vingué al Palau de Peralada, el senyor Miquel Mateu va insinuar a en Serra com a batlle de la vila la possibilitat de posar-hi banderes i ornaments en senyal de benvinguda. La resposta d'en Serra va ser categòrica:

—Miri, senyor Mateu. A la caixa de l'ajuntament hi ha molt pocs diners i no estem pas en disposició de fer despeses d'aquest caire. A més, al cap de l'Estat ve a veure'l a vostè, no pas a nosaltres. De manera que, en allò que de mi puguio dependre, compti que al poble no s'hi posarà pas cap bandera ni res per l'estil.

I el senyor Mateu s'hi va conformar. Durant la guerra civil havia aju-

dat als elements dretans que havien hagut de fugir de la zona republicana. I durant el règim franquista havia ajudat també als qui s'havien trobat amb situacions difícils. Àdhuc sembla que el nostre honorable president Tarradellas havia tingut alguna entrevista amb ell, quan va estar d'ambaixador a París, per bé que sense anar a l'Ambaixada, està clar. Tampoc no s'havia fet mai el sord, quan algun empordanès havia acudit a ell per a demanar-li ajut en la solució d'algun problema transcendent. I cal tenir en compte també l'impuls remarcable que, mitjançant la seva Biblioteca del Palau de Peralada i les seves edicions, dirigides un temps per l'historiador peraladenc Miquel Golobardes i Vila (†), va donar a la cultura catalana i empordanesa, mal que fos emprant forçosament de vegades la parla castellana.

Ara sembla que, de cara a les properes eleccions municipals, el consis-

tori municipal peraladenc està pressionant en Serra perquè es torni a presentar per a batlle. En Serra que, després de tants anys i com cal suposar, ja està tip i cuit d'aquest càrrec, sembla que en tractar-se d'una voluntat popular s'hi avindria una vegada més. L'altre dia el vaig trobar i, parlant d'aquesta qüestió, em va dir:

—Encara no tinc decidit el que faré. Però pensa, que si és que m'hi presento, ho faré com a independent. Ja fa una colla d'anys que em varen voler fer alcalde tant sí com no ino em vaig voler fer de Falange. Doncs, ara tampoc no em vull fer de cap partit. El qui em vulgui, que m'agafi tal com sóc i, si no, que em deixin estar tranquil, que ja em pertoca.

Ben mirat, l'Enric Serra i Guell, encara que hagués nat a Barcelona ara deu fer uns cinquanta anys, amb el buf de tramuntana que tragina al damunt hom diria que l'han parit a l'Empordà.

Diada Nacional de Catalunya

Crida de la Comissió Onze de Setembre de l'Alt Empordà

Catalans:

L'11 de Setembre del 1714, Catalunya perdé les seves llibertats. En aquella data, després d'un setge de tretze mesos, les tropes de l'absolutisme centralista de Felip V entraren a Barcelona i acabaren amb les nostres institucions nacionals, cosa que representà l'extinció dels nostres organismes de govern, la mutilació de les nostres lleis, la pèrdua de l'oficialitat de la llengua catalana, la conversió de

Catalunya en una simple província.

Des d'aquell moment, iniciada la lluita del poble català pel recobriment de les seves llibertats, la Diada de l'11 de Setembre va ésser marcada com a diada de reivindicació nacional, fins aconseguir l'Estatut d'Autonomia del 1932, que fou també arrabassat al nostre poble amb l'entrada de les forces centralistes del general Franco, mitjançant el decret del 8 d'abril del 1938.

En la lluita pel recobriment definitiu de les nostres llibertats, la Comissió 11 de Setembre de l'Alt Empordà us convoca a expressar la nostra voluntat de recuperar les institucions autonòmiques i a donar suport al procés polític que porten a terme el President de la Generalitat i l'Assemblea de Parlamentaris.

Programa d'actes, a Figueres

Actes que tindran lloc diumenge, a Figueres, per tal de celebrar la Diada Nacional de Catalunya de l'11 de Setembre:

A les 11 del matí: Sardanes, a la Rambla.

A les 12 del migdia: Parlament d'un senador de l'Entesa dels Catalans per la circumscripció de Girona, i lectura d'un manifest elaborat per la Comissió 11 de Setembre de l'Alt Empordà.

A continuació, hi haurà una manifestació, durant la qual es lliurarà a l'Ajuntament l'esmentat manifest.

Per altra banda, cal dir que divendres, dia 9, a dos quarts de nou del vespre, al Museu de l'Empordà, l'escriptor i historiador Fèlix Cucurull farà una conferència sobre Història del nacionalisme català. Aquest acte commemoratiu de l'Onze de Setembre, Diada Nacional de Catalunya, és organitzat per Òmnium Cultural i l'Associació de Veïns del carrer de Peralada.

Així mateix, convé remarcar que l'Ajuntament figuerenc col·laborarà en tots els aspectes —entre ells, l'econòmic—, amb els actes de la Diada.

**PER L'AMNISTIA TOTAL!
PER LA LEGALITZACIÓ DE
TOTS ELS PARTITS!
PER L'ESTATUT D'AUTONOMIA!**

**PENGEM SENYERES I DOMASSOS A FINESTRES I BALCONS!
TOTS A LA RAMBLA DE FIGUERES EL DIA 11 DE SETEMBRE, A LES 11 DEL MATÍ!**

Comissió 11 de Setembre de l'Alt Empordà

(Integren aquesta Comissió: Agrupament Jonquerenc, Centre Excursionista Empordanès, Club Bàsquet Adepaf, Congrés de Cultura Catalana, Coordinadora de Joves de Figueres, Grup Art i Treball, Grup de dones, Patronat de Figueres, Grup TRUC-Escoltisme, CC.OO., UGT, Assemblea de l'Alt Empordà, Assemblea Democràtica de Cadaqués, CDC, ERC, EC, FNC, FSC (PSOE), JCC, JERC, JSC, LLC, MJSC, MUM, PSC (c), PSC (r), PSUC i UDC.)

Castelló d'Empúries

"Volem un Empordà apte per a tothom"

La Comissió Onze de Setembre, de Castelló d'Empúries, organitza els dies 17 i 18 un Congrés que duu per nom "Volem un Empordà apte per a tothom" i, de subtítol, "Jornades de debat per a un creixement harmònic de la nostra comarca".

Durant aquestes jornades s'exposaran les següents ponències:

1. La defensa del patrimoni natural, a càrrec de Ramon Folc, professor de la Facultat de Biològiques de la Universitat de Barcelona.
2. La defensa del patrimoni artístic, a càrrec de Pere Freixes, d'Història de l'Art del Centre Universitari de Girona.
3. Turisme, indústria, pagesia, ramaderia (Alternatives per a un futur harmònic), a càrrec de Francesc Ferrer, ex president de la Cambra de Comerç i Senador per Girona.

4. La Generalitat i la crisi econòmica, a càrrec d'Ernest Lluch, professor de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona i Diputat per Girona.

Aquestes jornades se celebraran a l'Asil Toribi Duran, de Castelló d'Empúries, i els actes es repartiran així:

El dissabte, dia 17, a les 4 h. de la tarda s'obriran les Jornades, i tot seguit es desenvoluparan les dues primeres ponències, que es treballaran per grups i es clouran amb un debat en comú. Faran de moderadors, Jordi Sargatal i Josep Pagès.

El diumenge, dia 18, al matí, es desenvoluparà la tercera ponència, i a la tarda, la quarta, i, tot seguit, després del treball per grups, s'obrirà el debat, i es trauran les conclusions finals de les Jornades. Faran de moderadors, Eduard Puig i Rafael Nadal.

Prec de l'Esquerra Republicana de Catalunya

De la Comarcal de l'Alt Empordà de l'Esquerra Republicana de Catalunya, hem rebut el següent comunicat:

"Davant la Diada Nacional de l'11 de setembre d'enguany, plena de significat per a Catalunya, la Comarcal de l'Alt Empordà d'ERC fa una crida a tots els empordanesos, per tal que procedeixin a la col·locació de la nostra gloriosa senyera a tots els establiments, edificis i cases particulars, exterioritzant així la seva adhesió als ideals de Catalunya i a la Llibertat."

6 x 9

Por BY SENS

CRITICA DE CONSUMO

SENOS-PLAYA

Nada, que la playa de Roses fue cruzada en un tramo bastante considerable —hasta que se perdió de vista, así de chiquitina— por la joven francesa con los senos (los dos) al aire. Algunos amigos se avisaron, pero la naturalidad con que iba la moza fue tanta que a algunos se lo tuvieron que contar y, claro, pierde la gracia. “Se ha escapado de una revista” dijo uno, por decir algo. Otro recordó aquello de que, hace unos pocos años, a Saint Tropez le empezaron a llamar Sein Tropez por la profusión de liberadas. Luego, lo que pasa, el que lo contaba al cotarro le ponía un excesivo control de calidad, como le pasaba antes —o le pasa ahora, pero mucho menos, oiga— al que regresaba del cinematógrafo de Perpignan, que tanto nos ha personalizado. El personal rezagado todavía preguntaba: “¿Y hacia dónde fue?”

La joven francesa, pasó. Iba acompañada de un joven también galo. Lo bueno hubiese sido que él andara cubierto con una camiseta, pero es que pedimos demasiado. Los niños dijeron luego que sí, que ya habían visto a la pareja, ella en el lugar del gondolero, que para esto están los perfiles, flotando ahí mismo. Pero los niños, claro, siguieron nadando. Y el cotarro, tranquilo, hablando de los alcaldables. Pero lo realmente misterioso de la joven francesa de senos que no parecían precisamente boyarines, fue su naturalidad. Cruzando mágicamente la playa, un largo trecho de la playa, así, sin cruzado mágico, con aire absolutamente natural. Esto era, en realidad, lo que asustaba. Era como si andara sobre un nivel distinto, insólito, siendo la arena misma...

LA REVOLUCIÓN METEOROLÓGICA

El verano de 1977 pasará a la pequeña Historia por no hacer lo que estaba previsto que hiciera. O sea, por llevar la contraria. Son ganas de distinguirse revolucionariamente...

“Le merveilleux peigne coupe-cheveux Albi”, como pone en la funda aunque en su mango ya en versión “Made in Spain”, tuvo una aparición oportunísima. Tal vez, incluso, se adelantó algo a la moda del pelo largo, por lo menos como fenómeno masivo. Y ello le ha dado una consistencia definitiva. Aunque han ido saliendo versiones con forma cambiada, este corta-cabello “Albi” tiene aspecto de peine futurista. Realizado en plástico duro, su función es de una gran sencillez: con un par de hojas de afeitar sujetadas por una lámina del mismo plástico, corta el cabello, en fino o en grueso, según la disposición de sus púas. Y bien. Magníficamente bien. El señor V. me decía que lleva unos años sin ir a la peluquería.

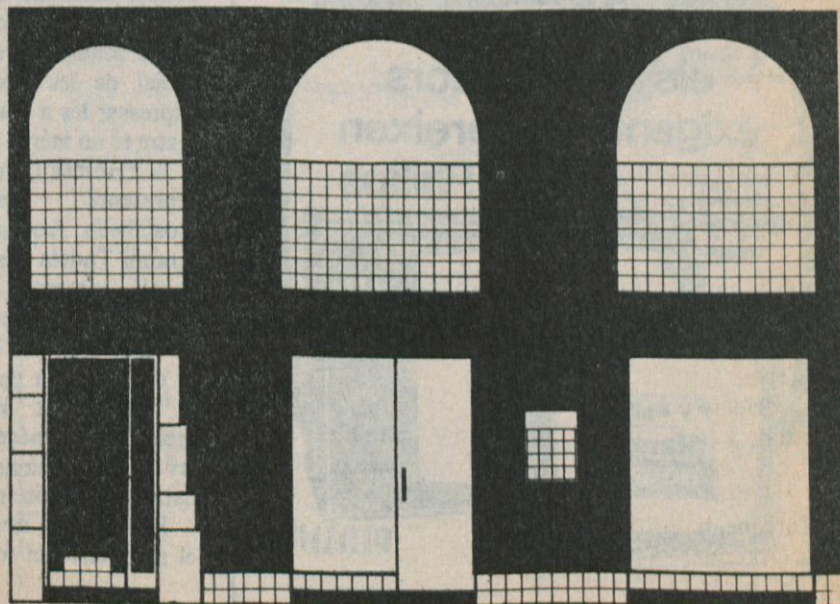
Al adquirir el corta-cabello uno se lleva una desilusión porque el tirón que pega en el pelo es para arrinconarlo, ya de entrada. Pero se ve enseñada que lo único que precisa es la sustitución de las hojas de afeitar. Simplemente, que corten. Las que lleva el peine son de bajísima calidad. En cuanto uno le pone las que ofrecen “Gillete-super-platinum”, “Folmatic-superchrom”, “Wilkinson-sword”, etcétera, el corta-cabello se califica.

Naturalmente que si “Albi” se hubiese creado en la época en que nos cortaban el pelo corto, carecería de sentido o por lo menos no sería tan

funcional ni práctico. Con la moda del pelo largo viene, claro está, un rechazo por parte también de una gran masa de personas. Pero es evidente que, poco a poco, se lo dejan “algo más” y puede que por comodidad, salen a la calle ahora como antes no se hubiesen atrevido sin pasar previamente por la peluquería. En esta situación es donde gana el cortacabello, cuando comprenden que dentro de esta “imperfección” se lo puede hacer uno mismo. Sobre esto, además, existen curiosidades que favorecen. Por ejemplo el señor V. me explica que, después del lavado, se corta las zonas laterales de la cabeza. Después, requiere la colaboración de su esposa para el arreglo de la zona posterior. “Será una tontería —dice— pero la sensación es muy agradable. Se crea un clima de primitivismo que te voy a decir que es conveniente en el mundo actual. Cuando ocurre, siempre me viene una misma imagen: la de Tarzán y su compañera...”

LA INNOVACIÓN, A LA IZQUIERDA

De Ramón Trías Fargas: “Siempre habrá derechas e izquierdas, lo que ocurre es que el transcurso del tiempo mueve las sociedades a la izquierda, o sea rumbo a la innovación. Los programas que eran de izquierdas en 1931, son de derechas hoy.”

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

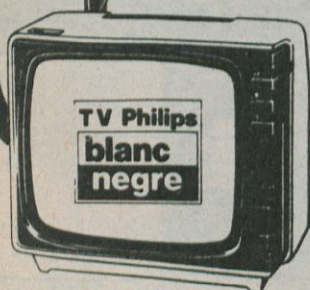
establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

Entre bastidors

Un nou elenc

Avui, volem donar una notícia molt important des del punt de vista teatral: ha nascut un nou elenc a l'Alt Empordà. Josep Antoni Tudela, el seu director, ens n'ha assabentat.

Podriem dir que l'inici de l'agrupació fou, ara fa dos anys, l'intent del jovent de Peralada de donar al seu poble unes activitats culturals que no tenia, i entre elles hi havia, naturalment, el teatre. Aquella primera agrupació volia posar en escena l'obra d'Alfonso Paso, "Estimat professor". Per manca de continuïtat dels elements no es pogué dur a terme; hi quedava, però, l'afició. Aquesta afició va portar nous elements al grup i va fer que es replantegés el treball més seriosament; i, per això, hom decidí de cercar una persona amb experiència, perquè els dirigís.

El nou director va creure necessari canviar l'obra i proposà "Homes i No", de Manuel de Pedrolo, que després de ser llegida per tots fou acceptada democràticament. En Tudela ens ha dit: "Era difícil trobar l'obra ideal, perquè havia d'agradar el públic i permetre que els intèrprets s'hi identifiquessin".

La nova companyia fa sis mesos que ha nascut com a tal. Els acull la Societat Coral Erato, de Figueres, a canvi de respectar el nom de l'elenc de la Societat, és a dir, l'"Agrupació Marquina". Els seus components són 18, en edats compreses entre els 16 i els 33 anys. Alguns d'ells, estudien, i aquest fet s'ha convertit en un problema, ja que s'han de desplaçar fora de la comarca per a fer-ho, amb la qual cosa l'estrena d'"Homes i No", prevista per a aquesta tardor, haurà d'ajornar-se fins que es trobin substituïts. "Aquest és el problema de sempre —ens ha dit l'Antoni—; l'estudiant marxa fora i l'assalariat es queda a casa".

Després, el nostre interlocutor ens ha explicat la seva visió de l'obra i l'autor. Ha dit: "Homes i No" és l'enderrocament de l'època franquista; es desenvolupa dins d'una presó, on no hi ha sortida possible per més que els personatges la cerquin. L'autor retrata el marginament social de les persones que tenien idees i no podien expressar-les a causa de la dictadura. Escriure tot això en teatre té un mèrit; i encara en té més, estrenar-lo el 1958."

Si "Homes i No", degut a les dificultats, no es pogués representar, s'intentaria "Samuel", de Navarro Costabella. Aquesta fou estrenada l'any 1934. En Josep Antoni Tudela ens ha descrit aquesta obra com a "teatre casolà, comercial i propi d'aquella època", i creu que el seu autor és totalment vàlid per la seva projecció novel·lística i per la seva ideologia, que comportà durant la dictadura la censura de "Samuel".

"En aquest moments —digué finalment Tudela—, creiem que és necessari oferir al poc públic que assisteix a les representacions teatrals, una obra d'aquest tipus i d'un català, com tots nosaltres, més o menys desconegut."

Fins aquí la nostra informació. Quan el nou elenc faci el seu debut en fonarem la nostra opinió.

Samsó Oliver

Color salmón

El Banco de España —nos dicen— está haciendo acopio de billetes de cinco mil pesetas. Color salmón. Muy apropiados para adquirir el apreciado pescado de gran cotización. En la reciente historia de España y según nos cuenta Franco Salgado, se han pescado salmones que nos han costado un riñón. Y no los hemos catado. Con la puesta en circulación de los nuevos valores, los “verdes” quedarán para comprar lechugas y poco más.

El Presidente del Gobierno ha subido a bordo de nuestro “Mistere” —también de Adolfo Suárez, naturalmente— y se ha dado un garbeo por Europa para, sonrisa por delante, ofrecer una buena imagen de la nueva España. Pero se da el caso que aquí se está deteriorando la imagen del Gobierno y la del mismo Presidente. Están sucediendo muchas cosas preocupantes y empezamos a leer que algunos ministros empiezan a estar inquietos. Claro. Ya no es como antes. Ahora ocupar tan alto cargo en la Administración ya no es una bicoca.

La perspectiva de que aparezcan los nuevos billetes pone al ciudadano los pelos de punta. Sicológicamente, la medida tampoco será rentable. Inmediatamente, tendremos la sensación de que nuestra moneda vale menos, porque nos parecerá que gastamos más. Cuando ahora cambiamos uno de a mil mentalmente ya lo descontamos, aunque nos devuelvan novecientas pesetas. Con los nuevos billetes, pasará lo mismo.

Tengo para mí que la impresión y subsiguiente acopio de que se nos habla ya lleva tiempo hecha. Pero el equipo

económico del Gobierno se resiste, retrasa hasta lo imposible porque sabe que esta nueva medida perjudicará todavía más la imagen de la que antes hablaba.

Cuando a los franceses les dijeron que cien francos serían uno, su bolsillo quedó moralmente revalorizado. Con un franco pueden comprar muchas cosas todavía. Por ejemplo, dieciséis pesetas y pico. El caso contrario es el de la Argentina. Un cantante español recién llegado de Buenos Aires comentaba su gran éxito en determinado teatro. Por cada butaca de platea —decía— pagaron quinientos mil pesos. Al cambio —añadió—, unas dos mil pesetas.

Y otro inconveniente. En el doble fondo de una maleta, por ejemplo, cabrán más billetes de los nuevos. O sea, que se podrá evadir con mucha más facilidad. Que ya es decir.

La inflación es galopante. El término tanto por ciento ya no sirve para nada, un personaje de Correos teorizaba sobre la subida del sello. De tres a cinco pesetas. Intentaba convencernos de que la incidencia de la nueva tarifa en nuestro presupuesto familiar era casi ridícula. Y también lo decía abriendo una amplia sonrisa. Calculen Vds. que aumento representa pasar de tres a cinco. Yo uso un nuevo término: el “tropocientos”. Se lo brindo a los señores de las estadísticas. De nada.

Para terminar una sugerencia: a los billetes de diez mil que les den color caviar...

J

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 PAIS

Trimestral Semestral Anual

Nom

Adreça

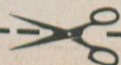
Telèfon

Població

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos (13 n.ºs)	250 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n.ºs)	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n.ºs)	1.000 "

Data i signatura

EN FIGUERAS....
un supermercado
al servicio de usted!!!

Viviendas Juncaria Parc-Bosc
Carretera de Llers, s/n
Tel. 50 19 03 FIGUERAS

seguimos con super premios
super ofertas y super precios

Albert Roca i Cama, dibujante

Busca humanidad en los personajes que elabora

“Me gusta trabajar en el estudio y cuando me apetece”

Albert Roca i Cama, de Palamós, es un excelente dibujante que nos recuerda a los clásicos de principios de siglo, y que recientemente expuso sus brillantes retazos de humanidad en Palafrugell. Y con él tuvimos ocasión de charlar para estas páginas de arte de 9 PAÍS, conversación que hoy les transcribimos.

—¿Qué buscas en los personajes que elaboras?

—*Más que nada humanidad, y entonces encuentro que esta aparece más en la persona que lucha, que vive en un estrato social más inferior.*

—¿Se trata de personajes de la realidad o son producto de tu imaginación?

—*Todos han sido confeccionados a base de imaginación en mi taller, basándome a veces en algo que he podido ver y me ha gustado.*

—¿Podríamos decir que estás influenciado por los clásicos del dibujo?

—*Todos los dibujantes de la generación a la que te refieres me han gustado mucho y es posible que me hayan condicionado.*

“HE DIBUJADO SIEMPRE”

—¿Desde cuando haces dibujo y en qué estilo te encuadras?

—*He dibujado siempre y de todo. Cuando era pequeño ya hacía historietas. En cuanto a mi estilo, este es el figurativo que busco en estos tipos como así que tengan poesía, encontrar la parte romántica de estos personajes.*

—¿A qué se debe esa ausencia de color en tu obra?

—*Sólo lo uso para dar a algunos dibujos un poco más de vivacidad. Es posible que poco a poco lo vaya incorporando, no obstante.*

—¿Y esa ausencia de paisaje?

—*No me notiva, e incluso puede estar motivado por un factor comodi-*

dad. A mí no me va eso de coger el caballete e ir a realizar un tema. A mí me gusta trabajar en el estudio y cuando me apetece.

—¿Te condicionan las ventas?

—*Por ahora no, ni creo que me condicionen. Mi idea es evolucionar, no estancarme dentro de este tipo de dibujo, buscar cosas nuevas.*

—Podemos decir que eres un pintor social.

—*Es posible, ahora bien me interesa más la belleza del tema que lo que pueda representar de crítica social.*

TROTAMUNDOS

—¿Tus temas, aunque no pertenezcan totalmente a la realidad, reflejan al ampurdanés o no?

—*En general no son de aquí. Hago este tipo de trotamundos que tu conoces y l'Empordà si bien no carece totalmente de ellos, tampoco los da en*

grandes cantidades. Los marineros de Palamós y del resto de la costa también me interesan pero siempre en un segundo término.

—¿Y cuál es tu parecer de esos abuso de marinas y de postales marineras?

—*Lamentablemente se da, en mucha parte de la costa, mucha importancia al paisaje de aquí, abandonándose otros apartados que son asimismo muy interesantes.*

Roca es un dibujante nato, y que sabe reflejar como pocos a aquella capa social que marginada, incomprendida o simplemente poco apoyada tiene aún más dificultades para “tirar adelante” en la vida. Entre otras muchas cualidades, la mediocridad humana la sabe captar el palamosense, como los maestros a los que él admira y de los que es digno seguidor.

Xavier Amir

A-2

PELÍCULAS

- 7 **Miércoles** 20.30.- Un shérif a New York (S)
- 8 **Jueves** 20.30.- De la part des Copains (P)
- 9 **Viernes** 20.30.- La chasse aux hommes (S)
- 10 **Sábado** 20.30.- Les fusils sont arrivés
- 11 **Domingo** 15.55.- La Recherche des Dieux
- 12 **Lunes** 15.00.- Les Charmes de l'été (S)
- 13 **Martes** 20.35.- La souris qui rugissait

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 7 **Miércoles** 16.55.- Vivre libre (S)
- 8 **Jueves** 15.00.- Jody et le Faon (CD)
- 9 **Viernes** 16.50.- L'Homme a la valise (S)
- 10 **Sábado** 23.05.- Jazz
- 11 **Domingo** 15.00.- Cirques du Monde (V)
- 12 **Lunes** 20.30.- La tête et les jambes
- 13 **Martes** 15.00.- Kojak (S)

Programes del circuit català de

- 7 **Dimecres** 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.00.- Temps de cançons
- 8 **Dijous** 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.00.- Tot art i Barcelona RTVE: Programa informatiu sobre la actividad de RTVE en Barcelona
- 9 **Divendres** 14.00.- Miramar
- 10 **Dissabte** 11.30.- Terra d'escudella (Reposició del capítol n.º 33)
- 12 **Dilluns** 13.30.- Miramar Esportiu (Programa dedicado a la actualidad deportiva de Catalunya i Balears)
- Tarda** 17.00.- Lletres Catalanes
- 13 **Dimarts** 14.00.- Miramar
- 17.00.- Giravolt. Programa informatiu Catalunya y Balears

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

TF-1

PELÍCULAS

- 7 **Miércoles** 20.30.- Commissaire Moulin (P)
- 8 **Jueves** 20.30.- Cinq a sec (S)
- 9 **Viernes** 18.20.- Sandokan (B)
- 10 **Sábado** 21.30.- Le Riche et le Pauvre
- 11 **Domingo** 20.30.- Pas si méchant que ça
- 12 **Lunes** 20.30.- Le grand Duel
- 13 **Martes** 20.30.- Au delà de l'horizon

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 7 **Miércoles** 13.45.- Les Hatfield et les Maccoy (A)
- 8 **Jueves** 15.10.- Tennis
- 9 **Viernes** 20.30.- Soirée de gala à Varsovie. (En direct Pologne)
- 23.00.- Boxe (L. Rodríguez-A. Evangelista)
- 10 **Sábado** 14.05.- Restez donc avec nous
- 11 **Domingo** 18.10.- Guerre et Paix (S)
- 12 **Lunes** 19.00.- Recherches dans l'intérêt des familles (S)
- 13 **Martes** 21.35.- Monde sans Frontières

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

Dilluns, Alfonso del Real ens va donar, en "Es mi hombre", un curs complet del que no s'ha de fer quan es fa teatre. Mercès.

El barbut del temps és una bona persona. Ens sap greu que no pugui donar noves millors, però no l'en fem responsable.

Contràriament, si fem responsable l'encarregat de "Página Musical" de l'hora absurda del seu espai. Ningú no el sent.

Com ell, les crítiques. Sembla que no les senti.

FR-3

PELÍCULAS

- 7 **Miércoles** 20.30.- Scorpio (A)
- 8 **Jueves** 20.30.- L'Ibis Rouge (P) (C)
- 9 **Viernes** 14.00.- Les Apaches (B)
- 10 **Sábado** 20.30.- A vous monsieur Mac Gill
- 11 **Domingo** 22.30.- Chaînes conjugales
- 12 **Lunes** 20.30.- L'Amour en quatrième vitesse
- 13 **Martes** 20.30.- Notre Dame de Paris

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 7 **Miércoles** 15.00.- Tennis
- 8 **Jueves** 13.55.- Le vieil homme qui criait au loup (T)
- 9 **Viernes** 20.30.- Vendredi (V)
- 10 **Sábado** 21.15.- Erreur judiciaires (S)
- 11 **Domingo** 20.00.- Lassie (S)
- 12 **Lunes** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 13 **Martes** 19.40.- Scènes de la vie de Province

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

No sabem si la Màfia actua com diuen els italians. Però, si es així, més bé els estaria de callar-s'ho. No els és cap honor, per més que sigui típic.

Com per a nosaltres "Raïces". Si així són les arrels, gens no ens estranya que dels arbres pengin fruits tant escaients.

Els francesos no ens volen donar pas al Mercat Comú. Ara que si en això són tan forts com en "Baloncesto", més aviat caldria riure-se'n.

Un sots-secretari ens donà noves de la puja de tarifes de correus i telegràfiques. La puja és tan important que almenys hagués hagut de ser un secretari l'encarregat de la feina. Una falla en el protocol.

Copa Renault: punt negre de l'esport de l'automòbil

El figuerenc Teri Serra (altra volta pilotant cotxes de turisme), classificat en cinquè lloc, a Alcañiz

El propassar diumenge dia 28 d'agost es va celebrar al Baix Aragó el "XII Premio Ciudad de Alcañiz", al qual, com cada any, assistí l'equip "Stratch", per tal de poder-ne fer la informació periodística fidel.

Cal assenyalar, en primer lloc, que aquest és l'únic premi de velocitat en circuit, l'organització del qual té cura de reservar hotel per a la premsa. Un detall que, veritablement, s'ha d'agrair.

Aquesta matinal d'automobilisme, meteorològicament força freda, resultà esportivament ben completa, ja que començant la primera carrera a un quart i cinc de deu del tamí, es donava l'arribada de l'última prova a dos quarts de quatre de la tarda.

La primera màniga fou el "IX Trofeo Federación Aragonesa", puntuable per al campionat aragonès de velocitat, en la qual podien participar pilots amb llicència aragonesa, amb vehicles dels grups I al IV. Resultà guanyador d'aquesta prova, Evaristo Saravia, amb un Seat 1430-1800, seguit de Carlos Arenzana, també amb un Seat 1800, i de Fernando Hernández, amb un Simca Rallye.

BONA ACTUACIÓ DE TERI SERRA

A continuació, es disputà el "XIII Premio Ciudad de Alcañiz", en la categoria de Grup I. Aquesta prova, d'alguna manera especial, ocupava la nostra atenció, ja que es pot dir que era la reparació, deixant a part Calafat, del figuerenc Teri Serra, després d'haver arraconat la Fòrmula 1430. Pilotant un Seat FL-80, Teri ocupà el 9è. lloc als entrenaments del dissabte i assolí el cinquè diumenge, a l'hora de la carrera. Suposem que trobava a faltar el cotxe tant i tant competitiu que tenia, quan l'any 75 aconseguí el Palmarès del Circuit sobre el Seat 1430-1800 preparat Juncosa. Esperem que Teri Serra, ben aviat, pugui repetir llurs proeses de l'any 1975.

El primer classificat del Grup I fou el francès Louis Lejeune (Fort Escort

2000), seguit d'Eugenio Ortiz (Seat 124-1800) i de Tito Núñez (Seat 124-1600).

Quan al grup II, quedà guanyador Sanz de Madrid (Chrysler 180-2), seguit d'Antonio Albacete, guanyador

que revesteix la Copa Renault, també cal remarcar, malauradament, el joc tan brut i el mínim esperit de companyerisme i de veritable prova esportiva de les Copes Renault, no solament a Alcañiz, sinó arreu de l'Estat espa-

de l'edició del 76, també amb un cotxe de la mateixa marca que la del primer, i de Juan Escavias, amb Simca Rallye.

El grau màxim d'expectació arribà amb les proves de la "IV Copa Nacional Renault 8-TS Iniciación" i de la "IX Copa Nacional Renault", dels R-5. Com dèiem, vertadera espectacularitat en aquestes proves Renault, en las quals els accidents i sortides de pista es repeteixen més sovint del que hom voldria.

Pel que fa a la "Copa R-8", quedà en primer lloc Lluís Uras, seguit de Segundo Pérez i de Francisco Larrey.

I quant als R-5, Arturo de Onis conquerí el primer lloc, Jorge Gaya el segon i Francisco Borreguero el tercer.

MÍNIM ESPERIT ESPORTIU, A LES COPES RENAULT

Si cal fer notar l'espectacularitat

nyol. La majoria d'accidents i sortides de pista són certament intencionats i produïts pels mateixos competidors de la prova. En tots els esports hi ha d'haver un punt negre; i pel que fa a l'automobilisme, per ara, se n'emporta la "palma" la Copa Renault.

CLOENDA

En un altre ordre de coses, el nostre més sincer aplaudiment a la Comissió Organitzadora "Circuito Guadalupe", per aquesta "XII Edició del Premio Ciudad Alcañiz", i desitgem de tot cor que els insistents rumors sobre la desaparició d'aquest circuit urbà del Baix Aragó, sigui, per molts anys, tan sols això: rumors.

Antoni Godoy i Tomàs

Fútbol

El Figueres "estrenó" categoría con una derrota

Fue vencido en el campo del Endesa (Teruel), por el tanteo de 3-1

ARBITRO Y ALINEACIONES

A las órdenes del colegiado Sr. Liñán, que estuvo bastante bien, salvo en pequeñas minucias, los respectivos equipos presentaron las siguientes alineaciones:

ENDESA: José Luís; Violeta, Leza, Fabra; Tani, Vilella; Baeta, Verdejo, Cruz (Adolfo), Galindo y Laplaza. FIGUERES: Miret; Torrens, Cortada, Ornad; Bartolomé, Cros; Vilarrodá, Duran, Vilar, Busquets y Echegoyen. Al inicio de la segunda parte, Semis suplió a Cortada, que se lesionó, y Salazar a Vilar, cuando faltaban unos 15 ms. para el final.

GOLES

En la primera mitad, se consiguieron dos tantos, siendo favorables ambos al once aragonés. El 1-0 fue obra de Galindo a los 32 ms. El segundo de la tarde lo contabilizó Tani, cuando transcurría el 1.1. 40. En la reanudación, llegaba el 3-0, siendo autor del mismo Verdejo, al filo del primer cuarto de hora. Finalmente, Vilarrodá, establecería el definitivo 3-1 en lanzamiento de una falta, cuando las manecillas del reloj señalaban el m. 82 del partido.

COMENTARIO

El Endesa se impuso de forma merecida al Figueres que no estuvo a la altura que era de esperar. Por lo tanto, nada que objetar al triunfo de los maños que, a base de entusiasmo e ir a por todas, lograron alzarse con la victoria en este primer choque liguero. Quizás, un resultado mínimo hubiera señalado con más exactitud lo ocurrido, aunque repetimos una vez más, que los locales hicieron más méritos que su oponente. De ahí este 3-1 que la verdad, no nos esperábamos.

FACTORES EN CONTRA

No es que vayamos ahora con paños calientes, para justificar la derrota de los figuerenses. Solamente queremos dejar constancia de unos factores que, a la hora de la verdad, pudieron influir en gran manera en el modo de desenvolverse sobre el campo del Endesa.

Este desplazamiento, uno de los más largos del campeonato, fue realizado el mismo día del encuentro y, para colmo de males, tuvo que jugarse sobre un terreno de juego bastante arreglado, pero con ausencia total de hierba y bajo un tórrido sol que aplacaba las energías del más pintado.

También hay que decir que, el Figueres, saltó al campo con las ausencias de los delanteros Fernández y Pagés. El primero de ellos, de todos es sabido que, en campo forastero, es un jugador que no se "arruga" y es un peligro continuo para la defensa contraria. En cuanto a Pagés, con su juego ratonil y sus medidos pases, es un elemento muy útil para el equipo. Y, lo que es más importante, que suele marcar a menudo.

Tras lo expuesto, no vayan a creer nuestros lectores, que estos dos hombres hubieran dado la vuelta al partido. Esto ya nunca podremos saberlo. Pero lo que sí podemos asegurar, es que con su presencia la vanguardia albiazul hubiera mostrado otra fisonomía.

Copa del Rey

Figueres-Arenas, en la primera eliminatoria

Al reingresar en la Tercera División, el Figueres los demás equipos militantes en esta categoría, han entrado por derecho propio a disputar la Copa. En el sorteo celebrado, al once figuerense le tocó como rival, al equipo vasco del Arenas, de Guecho. Las fechas señaladas para esta eliminatoria son las del 14 y 28 del mes en curso.

Queremos recordar que, el Figueres, disputó por última vez esta competición en la temporada 1969-70, eliminando a los conjuntos Iruña y Onda, para caer a su vez frente al Sestao. Esta eliminatoria fue muy reñida y los vascos siguieron adelante por un solo gol de diferencia.

Como datos anecdóticos, diremos que, del Figueres, quedan algunos supervivientes como son Cortada, Bartolomé, Echegoyen y Busquets. Y que en aquel once vasco, su máxima figura era Aitor Aguirre, militante ahora en el Bilbao, el cual tuvo un duelo muy reñido con Cortada, que era el encargado de sujetarlo.

A esperar, pues, y ver lo que nos deparará este torneo del K.O., como suelen llamarlo.

Joaquín Ballester

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

Malgrat, 3; Vic, 0.
 Mahonés, 0; Montcada, 2.
 Gavà, 3; Andorra, 1.
 Badalona, 2; Reus, 1.
 Europa, 3; Horta, 1.
 Tarragona, 2; Masnou, 0.
 Oliana, 1; Hospitalet, 1.
 Barcelona, 2; La Cava, 2.
 Júpiter, 3; Monzón, 0.
 Endesa, 3; Figueres, 1.

Clasificación: Júpiter, 2 puntos;
 Malgrat, 2; Tarragona, 2; Montcada, 2; Europa, 2; Gavà, 2; Endesa, 2;
 Badalona, 2; Hospitalet, 1; Oliana, 1;
 Barcelona, 1; La Cava, 1; Reus, 0;
 Masnou, 0; Horta, 0; Figueres, 0;
 Andorra, 0; Mahonés, 0; Vic, 0;
 Monzón, 0.

REGIONAL PREFERENTE

Artiguense, 3; Santboià, 1.
 Sants, 3; Tortosa, 0.
 Olot, 6; Can Oriach, 1.
 Vilafranca, 4; Puigreig, 3.
 Torelló, 4; Sant Celoni, 2.
 Manresa, 1; Palamós, 0.
 Igualada, 1; Olesa, 0.
 Amposta, 2; Granollers, 1.
 Cornellà, 1; Valls, 2.
 Barceloneta, 3; Bufalà, 2.

Clasificación: Olot, 2 puntos;
 Sants, 2; Torelló, 2; Artiguense, 2;
 Valls, 2; Manresa, 2; Igualada, 2;
 Amposta, 2; Barceloneta, 2; Vilafranca, 2; Olesa, 0; Cornellà, 0; Palamós, 0; Granollers, 0; Bufalà, 0; Puigreig, 0; Samboià, 0; Sant Celoni, 0;
 Tortosa, 0; Can Oriach, 0.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Llefià, 3; Blanes, 0.
 Calella, 2; Sardanyola, 2.
 Guixols, 3; Premià, 0.
 Palafrugell, 3; Arbúcies, 1.

Cardedeu, 0; Llinàs, 1.
 Sant Hilari, 2; Bisbalense, 1.
 Besonense, 2; Banyoles, 1.
 Mataró, 4; Roses, 1.
 Lloret, 4; Palafoolls, 0.
 Gramenet, 1; San Roque, 0.

Clasificación: Lloret, 2 puntos;
 Guixols, 2; Llefià, 2; Mataró, 2; Palafrugell, 2; Llinàs, 2; Gramenet, 2; Besonense, 2; Sant Hilari, 2; Calella, 1; Sardanyola, 1; Cardedeu, 0; San Roque, 0; Banyoles, 0; Bisbalense, 0; Arbúcies, 0; Premià, 0; Blanes, 0; Roses, 0; Palafrugell, 0.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

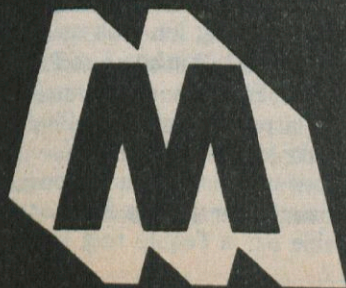
Vidreres, 3; Canet, 1.
 Borrassà, 0; Farnés, 0.
 Cassà - Salt, Aplazado.
 Torroella, 1; Peralada, 0.
 Amer, 2; La Cellera, 2.
 Anglès, 3; Llançà, 2.
 Pontense, 4; Castellfollit, 4.
 L'Escala, 2; Montagut, 0.
 Hostalric, 2; Sils, 2.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
 agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
 Montserrat

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

LA QUINIELA DE **gpa**isJoyeria Relojeria
SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios
Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES
y CRISTIAN DIOR de PARIS

VILA FANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

El Llançà 77-78. Drets: Páramo, Soler, Felxas, Font, Peiró, Franch, Chacón, Pou, Pérez I i Marés; ajupits: Sala, Reverter, Berjano, Paco, Pérez II i Simón.

(Foto Pumareda)

El C.D. Llançà, guanyador del I Torneig de l'Alt Empordà

L'equip local ha resultat vencedor en aquest torneig que s'ha organitzat al Camp de La Creu, amb motiu de la Festa Major d'estiu. Els resultats han estat: Portbou-Peralada = 2-2; Llançà-Figueres B. = 3-2; Figueres B.-Peralada = 1-1; Llançà-Portbou = 4-1. La classificació final fou: Primer, Llançà; segon, Portbou; tercer Figueres B.; quart, Peralada.

Davant d'un públic força nombrós, el Llançà ha presentat la nova plantilla per a la temporada 77-78. Podem dir que l'equip llançanenc ha convençut, amb un joc coratjós que ha assolit moments de veritable lluïment. El Figueres, que va fer un bon partit davant del Llançà, fou molt més fluïx el segon dia. El Portbou i el Peralada, discrets. Els gols del Llançà foren marcats per Reverter (3), Simón (2), Berjano i Pou.

Creiem que aquesta temporada, a Segona Regional, por ésser molt favorable per a l'equip roig blanc.

Quiniela Ganadora

1 SEVILLA-ESPAÑOL	☒	☒	☐	☐	☐
2 SALAMANCA-REAL MADRID	☒	☒	☒	☐	☐
3 HERCULES-GIJON	☒	☒	☒	☐	☐
4 SANTANDER-ELCHE	☒	☒	☒	☐	☐
5 CADIZ-RAYO VALLECANO	☒	☒	☒	☐	☐
6 AT. MADRID-VALENCIA	☒	☒	☒	☐	☐
7 BARCELONA-REAL SOCIEDAD	☒	☒	☒	☐	☐
8 AT. BILBAO-BETIS	☐	☒	☒	☐	☐
9 JAEN-MURCIA	☐	☒	☒	☐	☐
10 OSASUNA-HUELVA	☐	☒	☒	☐	☐
11 CASTELLON-CELTA	☐	☒	☒	☐	☐
12 SABADELL-TARRASA	☒	☒	☒	☐	☐
13 CORUÑA-ZARAGOZA	☐	☒	☒	☐	☐
14 CALVO SOTELO-MALAGA	☐	☒	☒	☐	☐

PRONOSTICO

1 ESPAÑOL-AT. BILBAO	☒	☒	☐	☐	☐
2 REAL MADRID-SEVILLA	☒	☒	☒	☐	☐
3 BURGOS-SALAMANCA	☒	☒	☒	☐	☐
4 GIJON-LAS PALMAS	☒	☒	☒	☐	☐
5 ELCHE-HERCULES	☒	☒	☒	☐	☐
6 RAYO VALLECANO-SANTANDER	☒	☒	☒	☐	☐
7 REAL SOCIEDAD-AT. MADRID	☐	☒	☒	☒	☐
8 BETIS-BARCELONA	☐	☒	☒	☐	☐
9 HUELVA-JAEN	☒	☒	☒	☐	☐
10 VALLADOLID-CASTELLON	☒	☒	☒	☐	☐
11 ZARAGOZA-OVIEDO	☒	☒	☒	☐	☐
12 BARACALDO-CORUÑA	☐	☒	☒	☐	☐
13 ALAVES-GRANADA	☐	☒	☒	☐	☐
14 LERIDÀ-GERONA	☒	☒	☒	☐	☐

Josep M. Salvatella

Política y esport (II)

L'altre dia vaig sentir que algú deia:

—L'esport no serveix per a res.

En un primer moment, em varen venir ganes de respondre a qui així opinava, i dir-li que tant com per a res... Però m'hi vaig pensar un moment i vaig callar, en primer lloc perquè cal respectar l'opinió dels altres, i en segon lloc perquè a la millor des del seu angle de visió hi havia quelcom de veritat. Parlem-ne.

L'esport, l'autèntic esport, no és res més que un esforç inútil. El qui l'efectua, no busca ni desitja altra cosa que el plaer de l'esforç en si mateix. És a dir, si hi busca quelcom útil és tan sols això: el plaer de fer un esforç que li agrada de fer. Ara, a més, hi podriem afegir els avantatges que li pot reportar aquesta pràctica: salut, un seny clar, com deien els grecs, i personal satisfacció. Però no hi afegirem res més perquè no és d'això del que es tracta, sinó d'esbrinar el perquè de tan pessimista opinió sobre l'esport.

L'ESPORT POLITITZAT ÉS NEFAST

Crec que era una opinió polititzada, conseqüència de la fortíssima politització de l'esport per part dels governs, els quals l'utilitzen, bé com a propaganda del règim imperant en el país, bé per adormir grans masses d'espectadors en els estadis o davant la petita pantalla. En aquest cas, si aquesta era la conclusió de qui degradava l'esport, hem de reconèixer que tenia una certa raó. Ara bé, més que inútil li calia haver dit que era nefast.

També s'ha esdevingut que, com a conseqüència d'alguns fets desgraciats ocorreguts durant grans manifestacions esportives, com ara unes Olimpíades, l'opinió pública o, millor dit, part d'ella, s'ha preguntat si veritablement servien per a res aquestes manifestacions esportives, i si no fóra millor de prescindir-ne. Bé, jo també hi vull dir la meua. Heus-la aquí.

L'ESPORT S'HA FET NECESSARI

L'esport ha vingut gran. Ja no és com a finals de segle, quan Coubertin lluitava per donar-li importància, convençut de la seva utilitat. En venir gran, s'ha fet necessari, i tanta és la seva importància que tant el món de la política com el dels negocis l'utilitzen per als seus fins, com a bona arma a les seves mans. És a dir, l'usen i n'abusen.

Però això no passa tan sols en el món de l'esport. També ens hi trobem en altres activitats humanes, com pot ser en la ciència, en l'art, o en l'esfera del pensament. O, si no, heus-en aquí un exemple:

L'Alemanya nacional-socialista, o "nazi", utilitzava la música de Wagner per enaltir el seu exaltat nacionalisme i la filosofia del superhome de Nietzsche per enaltir la raça ària. En el món lliure la música que simbolitza la llibertat és la de Beethoven i la filosofia, entre molts d'altres perquè els filòsofs solen ser homes que canten la llibertat, sembla ser la de Rousseau.

Ara bé, si poguéssim preguntar a aquests músics o filòsofs què en pensen, és molt possible que ens diguessin que no tenen gaire res a veure amb tal política i que han estat els polítics els qui els han aprofitat per als seus fins.

Nosaltres pensem que sí és útil la pràctica esportiva, però amb finalitats humanes i deixant la política a part. És a dir, el que és útil és la pràctica conscient i lliure de l'esport per ell mateix.

Albert Gurt

Toros ¡Viva la Fiesta!

La fiesta y el arte, se dieron cita en el coso figuerense, pudiéndose presenciar un espectáculo que satisfizo al más exigente. La tarde fue calurosa y la sombra presentaba una gran entrada, mientras que en los graderios de sol era más floja.

Para el rejoneador, dos toros de Pilar Población, de Salamanca, que resultaron aptos. Joaquín MORENO DE SILVA, estuvo superior en su primero, al que cortó dos orejas y dió triunfal vuelta.

A su segundo, no pudo cortar ningún trofeo, ya que el animal presentaba una singular cojera y deslució la labor del caballero. No obstante, fue muy aplaudido en banderillas cortas y en la rosa. Dio la vuelta al ruedo.

ENRIQUE PATON, ausente de nuestra plaza en toda la temporada, cosechó un gran triunfo en su reaparición. Muy bien en su primer toro siendo aplaudido con el capote y en la muleta. Al dar un pase, fue empitonado y arrollado, pero una vez repuesto siguió en su sitio. Recetó una soberbia estocada que le valió el premio de dos orejas, que paseó entre fuertes palmas.

Al segundo de su lote, el diestro figuerense lo recibió con unas verónicas y remató con una rebolera. Brindis al Sr. Gelart y faena variada y valiente, que culminó de una entera y descabello. Otras dos orejas y vuelta triunfal, acompañado de sus compañeros de terna.

JOSE SALAZAR: animado por su Peña, de La Jonquera, dió un curso de bien torear y valentía a raudales. Pases de todas clases y desplantes. Gran estocada y ante el clamor general, dos orejas y el rabo.

Al último de la tarde, no pudo sacarle mucho partido, ya que el toro se quedaba corto en la embestida y le costaba tomar el engaño. Enterró el acero en otra gran estocada y descabelló al primer envite. Oreja y petición de la otra dando tres vueltas a hombros, mientras sonaban airoso pasodobles de una "fanfare" de Cotlliure que amenizó todo el espectáculo.

Queda por reseñar, que los toros de lidia ordinaria, eran de Juan Pedro Domenq, de Jerez de la Frontera. Resultaron gordos y con buenas defensas.

Currillo

Farmàcies

Dia 7, dimecres
Bonmatí-Rambla, 10
Dia 8, dijous
Dr. Martín-Rambla, 11
Dia 9, divendres
Dr. Xirau-J. Maragall, 4
Dia 10, dissabte
Perxas-Rambla, 36
Deulofeu-Monturiol, 19 (Només tarda de 4 a 8)
Dia 11, diumenge
Perxas-Rambla, 36
Dia 12, dilluns
Ferran-Pujada del Castell, 6
Dia 13, dimarts
Deulofeu-Monturiol, 19

Metge de guàrdia

Dr. Jaume Beltrán González
C/ Dr. Burgas nº 10 - 2n.

Exposicions

Obanos -Olis de Domingo Batallé i Coldecarrera.
Art-3 -Tancat per vacances.
La Cúpula -"L'Apocalipsis", llibre realitzat per J. Foret.
Rhodas -Exposició col·lectiva permanent: Perpiñá, Zamora Muñoz, Amat, Granados Llimona, R. Pujol, Blanch, etc.
Vallès -Exposició 5 tendències: José Canes, S.M. Félez, François Garnier, Joan Ponç Evarist Vallès.
Victòria -CoI·lectiva. Horari d'estiu de 18 a 20 hores.

Espectacles

Cinema Juncària

Dijous, dia 8, a les 9 de la nit; dissabte, dia 10, a les 9 de la nit; i diumenge, dia 11, tarda i nit: "Las carreras de un banquero" i "Billy y Chang".

Cinema Patronat

Diumenge, dia 11, tardas a dos quarts de cinc: "Rapto en Oriente" i "Salvaje y libre".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 11, a partir de les quatre de la tarda: "Las carreras de un banquero" i "Billy y Chang".

Sala Edison

Dimecres, dia 7, nit, i dijous, dia 8, tarda: "La Marca del Escorpión" y "Los padrinos".

Dijous, dia 8, a la nit; dissabte, dia 10, a la nit; i diumenge, dia 11, tarda i nit: "Primera plana" i "el "El calzonzos".

Dimarts, dia 13, a la nit, única actuació de La Trinca: "Tempera Matinera".

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 8, a partir de les quatre de la tarda: "Los tres Mosqueteros" i "Las máscara de cuero".

Dissabte, dia 10, a la nit, i diumenge, dia 11, tarda i nit: "La venganza de un hombre llamado caballo" i "Frankenstein a la italiana".

Charly-Boite

Discoteca: Obert divendres, a les 7 del vespre; dissabte, a les 7, i diumenge i festius, de les 6 fins a la matinalda.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigília de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30.
Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Anuncios Breves

CREU DE LA MA. Solares en venta. *Fincas Gilbert* en C./ Caamaño nº 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

EN AGULLANA se vende finca agrícola, ganaderay forestal. Casa señorial y masía. Superficie 235 vesan. *Fincas Gilbert* en C./ Caamaño nº. 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

VENDO 600-E, impecable, particular a particular. Tel. 50 39 76, a partir 9 noche.

EN VILANOVA DE LA MUGA se vende finca de 260 vesan. Apta para explotación ganadera, magníficos pastos. Se puede regar toda la finca. Calificada de primera calidad. *Fincas Gilbert* en C./ Caamaño, 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

VENDEMOS EN FIGUERAS espléndido ático, 147 m². más terraza, calefacción y ascensor. Buen precio *Fincas Gilbert* C./ Caamaño, 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

EN VENTA inmejorable terreno situado en cala Motjoy Rosas, 11000 m² Razón: Tel 50 10 76, laborables.
EN FIGUERES, cerca Plaza del Grano, solar en venta de 180 m² Tel. 50 45 75. *Fincas Llistosella*.

EN FIGUERES, vendemos solar edificable en calle San Antonio. 20 m de fachada. Extensión total 440 m². Tel 50 45 75. *Fincas Llistosella*.

SE NECESITA asistenta por horas. Razón tel. 50 04 12 (Exten. 85) Llamar de 16 a 20 horas.

CARROCERIAS LARUMBE

c/salinas s/n - tel. 50 05 22 - figueras

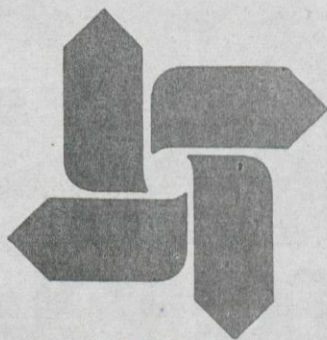
Ofrece las instalaciones de su nuevo taller

URBANIZACION CAPALLERA

¡VERANO!

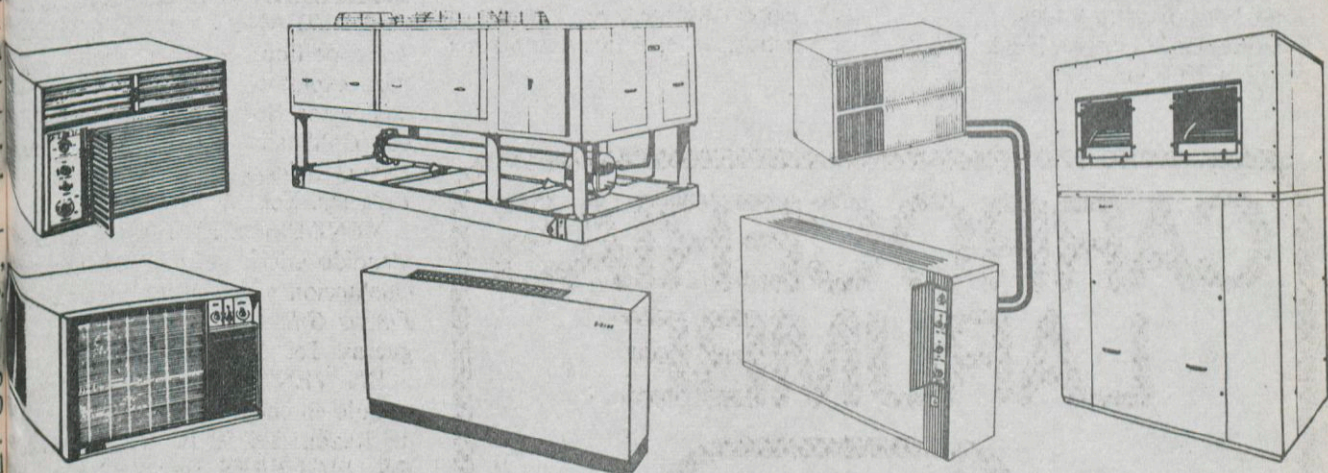
calor, calor, calor, calor...

solución

CLIMASA

una extensa gama en AIRE ACONDICIONADO
para satisfacer todas sus necesidades

amplio servicio técnico POST-VENTA

CLIMASA avda. Pirineos, 17- tel. 50 25 66 Figueras
distribuidores en exclusiva de **Gibson** y **WINNER**

Naranja, Cola, Limón, La Casera estrena sabor y... tapón!!!

Sí, ahora La Casera con su Nuevo Tapón,
es aún más buena, porque es más fácil de abrir.

Muy fácil. Es un Nuevo Tapón
especial para no molestar a mamá.

Y para que mamá esté tranquila.

Las botellas se quedan bien cerradas
sin ningún esfuerzo
y así no se van las burbujas.

La Casera
Nuevos sabores